

Immanuel Kant får
gjennomgå på scenen

**KUNSTSKOLENE
UNDER KORONA:**

– Vanskelig å få samme
kvalitet på utdanningen

Nyhet s. 6

**MØT OSLOS
MEKTIGSTE
STUDENTER**

Nyhet s. 8–9

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 11, årgang 75

www.universitas.no

torsdag 27. august 2020

BLAKK?

Kom til Oslo:
Skandinavias dyreste studentby

Nyhet s. 4–5

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Synnøve Berg Meisinget

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Get rich or die trying!

I denne ukens utgave av Universitas kan du lese at Oslo ifølge en fersk SSB-rapport er Skandinavias dyreste studentby, og at gapet mellom levekostnader og studiestøtte i hovedstaden er større enn i noen annen by i landet. Sverige kommer best ut, der månedlig studiestøtte i flere byer er høyere enn median månedlig levekostnad.

Tallene SSB baserer seg på, er fra 2016. Siden da har det vært en økning i studiestøtten her til lands, men samtidig har månedlige utgifter for studenter økt – og det særlig i hovedstaden.

De «heldige» av heltidsstudentene har i pandemitid fortsatt mulighet til å spe på budsjettet med jobb i alle ferier og ved siden av fulltidsstudier. I tillegg har de gjerne en frivillig eller lavtlønnet stilling for å sikre seg relevant erfaring som arbeidsmarkedet krever. «Det er selvsagt viktig at du som student tar studiene på alvor, og at du har tid til å være sosial», skriver Aase Marthe Johansen Horrigmo (H), statssekretær for forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim, i en e-post til Universitas.

At FN og Johansen Horrigmo mener fritid er viktig, gjør det ikke noe mer oppnåelig for oslostudenter som ønsker å leve over fattigdomsgrensen

Fritid er kanskje viktig, og ifølge FN er det til og med en menneskerettighet. «Enhver har rett til hvile og fritid, herunder rimelig begrensning av arbeidstiden og regelmessige ferier med lønn», lyder artikkel 24 i FNs verdenserklæring om menneskerettigheter. Men at FN og Johansen Horrigmo mener fritid er viktig, gjør det ikke noe mer oppnåelig for oslostudenter som ønsker å leve over fattigdomsgrensen.

«Vi har økt studiestøtten! Fra 2014 har denne regjeringen gitt studentene 14.600 kroner mer å kjøpe for i året», skriver Johansen Horrigmo videre. Men i Skandinavias dyreste by er dette ikke godt nok.

Nei, vi blir nok nødt til å tilpasse argumentasjonen etter mottageren dersom vi skal få gjennomslag for et krav om tilstrekkelig økning i studiestøtten. For eksempel kan man overfor effektiviseringskåte politikere argumentere for at mange vil slite med å fullføre en grad til normert tid under tidspresset som heltidsstudenter med deltidsjobb, feriejobb og frivillige verv står i. Vi kan også anta at regjeringen er mer tilbøyelige til å høre på våre fremtidige sjefer i denne saken. Til dem kan vi si at de nok ikke er tjent med å få inn en generasjon nyutdannede som allerede gleder seg til pensjonisttilværelsen.

Studietiden skal handle om læring, utvikling og om å bygge nettverk. Ja, arbeidserfaring kan være nyttig og verdifullt, men studier og å utvikle seg gjennom relevant (ofte underbetalt) erfaring bør kunne prioriteres fremfor sene barvakter for å få hjulene til å gå rundt.

Både oslostudenter, myndighetene og fremtidige arbeidsgivere vil tjene på å øke studiestøtten.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen Hustoft
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Bachelor i digital sosialisering

Koronakullet har inntatt norske universiteter, men den livsnødvendige sosialiseringen kommer ikke av seg selv

Kommentar

Endre Ugelstad Aas,
journalist i Universitas

Uten fadderuka, kaffepauser og røykende forelesere hadde jeg trolig droppet ut fra universitetet etter et par måneder. Som fersk student på idéhistorie, med 19-års livserfaring i Fjällreven-sekken, var det samværet med like-sinnede filosofinder og smått arrogante lærere som gjorde at jeg falt pladask for universitetslivet fra dag én. Noen år senere, med gode vennskap, studiegjeld og en mastergrad i «Känken», er jeg overbevist om at de første ukene på Blindern satte standarden for et helt studieløp.

For årets førsteklasinger blir møtet med studiehverdagen noe helt annet. Borte er SiO-

Når du verken kan flørte med sidemannen eller bomme en sigg av læreren din, får egne pauserom i Zoom være en beskjeden erstatning. Men det forutsetter selvsagt at du gidder å skru på kameraet

kaffen og den passive røykingen. Du er forvist til en pc-skjerm og hundre fremmede ansikter: Velkommen til bachelor i smittevern og Zoom.

«Vi er blitt koronakullet som mistet det siste året på videregående, russetiden, friår og nå studielivet», sa 18 år gamle Sigrid Mack Borander, student i statsvitenskap ved UiO, til VG 25. august. Det er bare å føle med dem. Årets studentkull er

det største noensinne, men campus ved byens universiteter har sjelden sett tommere ut i slutten av august. Mens institusjonene gjør det de må for å holde viruset under kontroll, rigger i overkant av 100.000 ferske studenter seg til for et semester hjemme på hybelen. Konsekvensene av den nye studiehverdagen på sikt vet vi derimot skremmende lite om.

I juni deltok 3210 studenter fra Oslomet og NTNU i den første store undersøkelsen om

hvordan koronakrisen har påvirket studiehverda-

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

Digital dystopi

«Noe foregår via e-læring, noe via videokonferanser og noe via e-post og internettrupper», kunne Silje hole i Preview fortelle da de i 2002 la frem hvordan studietilværelsen ville se ut i 2010. «Edutainment», valgte hun å kalle det. «Vi blir stadig mer opptatt av å bli underholdt i alt vi gjør, også i læringssammenheng», fortsatte hun. Og ja, i 2020 kan jeg si at jeg koser meg på både Canvas, Leganto, Studentweb, Minestudier, Teams, Zoom, Outlook, og i ny og ne Messenger. Men uansett, jeg kjeder meg, chattes på Itslearning!

Universitas nr. 02, 2002

Penthouse «Commie» Kringsjå

Gammel vane vond å vende, gamle SiO dum og slemme. Neida, men i denne saken fra 2008 sa en Michael Bjørndal at «Kringsjå er som Sovjet. Jeg har bodd der selv, og det er helt jævlig». Det var ikke kjekt å høre, men så har det seg slik at «det er ikke samskipnaden sin oppgave å sørge for penthouseleiligheter på Aker brygge» sa Silje Winther, da leder i SiOs hovedstyre, til Universitas. Det var kanskje noe skarpt, men hun forsikret at SiO skulle skaffe dusj på Kringsjå, i hvert fall. Og det har de jo! Olga Selivanova utbrøt i Fem på plassen: «Kringsjå er kommunistisk.» Og ja, det er riktignok dusj til alle, men så var det bare det med å markedsjustere leien, da.

Universitas nr. 01, 2007

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

gen og studiekvaliteten til europeiske studenter. Prosjektet ved navn «The COVID-19 Multi-Country Student Well-being Study» ledes av forskere ved universitetet i Antwerpen, og tirsdag denne uka ble en smakebit av de norske dataene lagt fram i nettavisen Khrono. Her kommer det blant annet frem at hver sjettede student «har følt seg ensom, engstelig og trist» under koronatiden, mens én av fem opplever føler seg isolerte og uten kameratskap. Selv om ensomhetstallene er lavere enn det som kom frem av Folkehelseinstituttets studentundersøkelse fra 2018, hvor én av tre norske studenter oppga at de følte seg ensomme i studiehverdagen, gir funnene grunn til bekymring.

Særlig når bare en tredjedel av de spurte «opplever å ha fått nye digitale arenaer for kontakt med andre studenter» denne våren. Når Zoom-rommene lukkes, blir man fort overlatt til seg selv og pensumbøkene. Å

legge til rette for flere digitale møtepunkter utenom den obligatoriske undervisningen er derfor viktig. Kollokviegrupper dannes ofte under «15-minutter» og kaffepauser, men når denne tiden går med til å åpne nye faner i nettleseren, blir det vanskelig å knytte sosiale relasjoner.

Ansvaret faller både på lærerne og studentenes hånd. Ved å legge opp til mer sosialisering og aktiviteter i pausene, eksempelvis gjennom å opprette egne grupperom for uformelt samvær, har man i hvert fall et tilbud på bordet om man savner noen å prate med. Samtidig må du som ny student faktisk våge å by litt på deg selv, skru på skjermen og kaste deg inn i samtalen for å stifte nye bekjentskaper. «Er det én generasjon som skal klare å være sosial uten å være fysisk samlet, er det denne», sa forsker Eivind Grip Fjær til Universitas onsdag 12. august. For koronakullet kan digital sosialisering være limet i

hverdagen som holder motivasjonen på plass gjennom et langt semester.

Selv om koronastudien bare gir noen foreløpige hint om hvordan norske studenter har taklet overgangen til digital undervisning og sosial distansering, er tendensen dysster. Og vi kan komme til å måtte hanskes med viruset i mange år til. For at koronakullet skal få den studietiden de fortjener, må det digitale sosiale samværet få mer plass rundt undervisningen. Når du hverken kan flørte med sidemannen eller bomme en sigg av læreren din, får egne pauserom i Zoom være en beskjeden erstatning. Men det forutsetter selvsagt at du gidder å skru på kameraet.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

Egofoto: Turismen er både fargerik og i levende livet.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Amund Reigstad
Caroline Vestskogen
Synne Hellevang

DESKJOURNALIST:

Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Mylena Kifle**
mylenakifle@live.no 974 83 042

RAPPORT VISER GAP MELLOM STUDIESTØTTE OG OSLOSTUDENTERS LEVEKOSTNADER:

– Blir stressa av å ten

Oslo skiller seg ut med høye levekostnader for studenter. Universitas har møtt to av dem, som har ulike strategier for å få budsjettet til å gå opp.

Studentøkonomi

tekst Anna Serafima Svendsen Kvam
foto Henrik Follesø Egeland og Jacob Aars

– En lever ofte med litt høye skuldre. Jeg merker det litt på søvnen, at jeg ikke unner meg ting, ikke helt klarer å slappe av, sier Ingvill Statle Skjørten (23).

Hun er sangstudent ved Barratt Due musikk institutt og har ikke hatt fast arbeidsinntekt ved siden av studiene de siste tre årene. Skjørten's situasjon illustreres av en nylig publisert SSB-rapport, som sammenligner bo-, arbeids- og studieforhold på tvers av nordiske byer.

Med 10.400 kroner i median levekostnad, manglet oslostudenter 2900 kroner med median studiestøtte i 2016. Differansen mellom levekostnader og studiestøtte var dermed størst i hovedstaden, sammenlignet med andre norske byer. Tallene er basert på innrapportering fra 2016, men forfatterne av rapporten skriver at de fortsatt har relevans, fordi endringer i forholdene som belyses, forventes å skje gradvis over lengre tid. Siden 2016 har nivået på studiestøtten økt. I samme periode har konsumprisindeksen økt. I Oslo har også prisene på leiemarkedet steget.

tidkrevende jobb og studier

Oslo er også en av de kartlagte byene hvor et flertall jobber ved siden av heltidsstudiene. En av dem er Peter Mork (25), masterstudent i allmenn litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo. Han er for tiden permittert fra sin deltidsstilling som bartender, men sparer opp penger gjennom sommerjobb og frilansarbeid for filmproduksjonsselskaper.

– Det tar mye tid, så det er ikke noe en kan drive med hele tiden, sier han.

Mork forteller at det i de intense arbeidsperiodene ikke blir mye tid til studier, men at arbeidet i sum ikke går utover innsatsen.

– Jeg tror jeg bruker mye tid både på jobb og studier. Det bør

” Det å kjøpe ett klesplagg er et seriøst innhogg i økonomien, så det gjør jeg omtrent ikke

Sangstudent: Ingvill Statle Skjørten (23) tilbringer opptil ni timer på skolen hver dag, hun lever kun på studiestøtten.

ideelt sett ikke være en hindring for å gjøre det godt på studiene, sier han og erkjenner at det er lettere å få hverdagen til å gå opp med et fleksibelt studieprogram, og at mange nok ikke er i samme situasjon som ham.

– Å jobbe i bar eller på filmsett er jo noe helt annet enn å sitte på biblioteket, men jeg skulle gjerne hatt en jobb som var mer studierelevant, poengterer han.

Forverres av koronakrisen

SSB-rapporten viser at Linköping i Sverige er den byen i utvalget med høyest andel av de arbeidende studenter som mener jobben deres er relevant for studiene. Det er også byen hvor færrest studenter jobber totalt. I motsatt ende av skalaen finner vi de norske og finske studentene. Et flertall av de arbeidende studentene i disse landene oppgir å ikke ha råd til å studere uten inntekt ved siden av studiestøtten.

Dette bekymrer Idun Kløvstad, leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus. Hun poengterer at jobbmarkedet for studentene også har endret seg til det verre siden tallene fra SSB-rapporten ble hentet inn.

– Vi er i en helt annen situasjon knyttet til tilgang på deltidsjobber etter at koronakrisen traff oss, enn for fire år siden, sier hun.

Mork, som er permittert på ubestemt tid, erkjenner at det kanskje kommer en tid hvor han

må leve billigere.

– Hadde du hatt råd til ikke å jobbe ved siden av studiene?

– Da måtte jeg lagt om hverdagen veldig mye, sier han.

Mer på skolen enn hjemme

Skjørten er blant dem som har klart seg på bare studiestøtte i lengre perioder. På spørsmål om hvordan hun får budsjettet til å gå opp, understreker hun at kvalitetsbetydning må vike for pris:

– For eksempel skulle jeg

ke på økonomien

gjørne vært mye mer miljøbevisst, men økonomien trumfer, så jeg kjøper heller billig enn for eksempel å kjøpe økologisk, sier hun og legger til at hun heller ikke kjøper nye klær.

– Det å kjøpe ett klesplagg er et seriøst innhogg i økonomien, så det gjør jeg omtrent ikke.

Til tross for innsatsen som kreves for å få pengene til å strekke til, har Skjorten tatt et bevisst valg om ikke å søke fast deltidsarbeid hittil.

– Jeg ville få så mye ut av studietida som mulig, sier hun og forteller om et program som krever mye egeninnsats.

– De siste tre årene har jeg vært mer av min våkne tid på skolen enn hjemme. Jeg har noen studiekamerater som har hatt fast jobb ved siden av. Det virker veldig heftig og går absolutt utover hvor mye man får ut av studiet.

Idun Kløvstad
leder i velferdstinget

Avhengig av flaks

Skjorten forteller at hun satte en øvre grense for boligleie på 5500 kroner i måneden, og føler seg heldig som har greid å finne et rom, via venner og bekjente.

– Det har blitt enormt mye dyrere på leiemarkedet bare de siste årene. Det er stor forskjell

bare fra første gang jeg flyttet hjemmefra for fire år siden, sier hun.

Ifølge Leiemarkedsundersøkelsen 2019 lå prisene på leiemarkedet i Oslo på nærmere 1000 kroner over landsgjennomsnittet for kvadratmeterpris i 2019. Hittil i år har prisene i hovedstaden fortsatt å øke.

Kløvstad trekker frem raske utbygging av studentboliger som det mest effektive tiltaket for å tette gapet mellom nivået på studiestøtten og oslostudentenes levekostnader:

– Tilgang på studentbolig vil påvirke månedsbudsjettet en hel del for den enkelte student, sier hun og presiserer at det også er viktig å øke studiestøtten ved å feste den til grunnbeløpet i folketrygden.

universitas@universitas.no

Studiebyer i Norden

+ Ny rapport fra Statistisk sentralbyrå sammenligner studenters livssituasjon i et utvalg nordiske byer

+ Rapporten sammenligner blant annet nivå på studiestøtte og median levekostnad for studenter i de ulike byene

+ Norge er landet i undersøkelsen med høyest antall heltidsstudenter som har betalt arbeid ved siden av studiene

+ Over halvparten av de arbeidende studentene i Norge og Finland oppgir at de ikke hadde hatt råd til å studere uten betalt deltidsjobb

+ Rapporten er basert på resultater fra spørreundersøkelsen Eurostudent VI, og dataene er fra 2016

Kilde: SSB

Vi er i en helt annen situasjon knyttet til tilgang på deltidsjobber etter at koronakrisen traff oss, enn for fire år siden

Idun Kløvstad, leder i Velferdstinget i Akershus og Oslo

Andreas Trohjell, leder i Norsk studentorganisasjon, har sett på den nye SSB-rapporten og trekker frem funn fra tidligere i år, knyttet til sammenheng mellom arbeidstimer og studier:

– Det kom også nylig tall fra SSB som viser at for mye betalt arbeid går på bekostning av studietiden, sier han.

På spørsmål om spriket i levekostnader mellom Oslo og de andre norske byene understreker Trohjell at ikke bare utviklingen i hovedstaden er urovekkende, men også hvordan norske byer skiller seg ut gjennomgående:

– Oslo stikker seg ut internt i Norge. Samtidig stikker de tre norske byene seg ut blant alle de byene som er kartlagt i rapporten. Løsningen på dette er først og fremst å heve studiestøtten, avslutter han.

Travel: Litteraturvitenskapstudent Peter Mork (25) har flere jobber for å finansiere studietilværelsen.

– Vi har økt studiestøtten

Regjeringen anerkjenner at levekostnadene til norske studenter varierer. Men statssekretær ved Kunnskapsdepartementet er stolt av studiestøtten slik den er nå.

Studiestøtte

tekst Mylena Kifle

Den ferske SSB-rapporten «Studiebyer i Norden» viser at Oslo er Skandinavias dyreste by, også medregnet Finland. Bergen og Trondheim er ikke langt bak, og eneste foran dem er Stockholm.

Aase Marthe Johansen Horrigmo (H), statssekretær for forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Ashheim, forteller i en e-post til Universitas at de er fornøyde med studiestøtten som er på plass nå.

– Lavekostnadene til studentene varierer – avhengig av hvor og hvordan man bor, og hvordan man lever livet sitt. Nå har vi økt studiestøtten til elleve måneder, det er vi glad for å ha på plass.

– Hvorfor øker dere ikke studiestøtten når rapporter som denne viser at støtten ikke dekker alt studenter trenger i løpet av en måned?

– Vi har økt studiestøtten! Fra 2014 har denne regjeringen gitt studentene 14.600 kroner mer å kjøpe for i året, skriver Johansen Horrigmo.

– Fint at mange arbeider

Rapporten viser også at 67 prosent av norske studenter har «betalt arbeid i løpet av forelesningsperioden». Dermed har Norge flest heltidsstudenter med betalt arbeid ved siden av studiene, sammenlignet med de andre landene i undersøkelsen.

– Hva tenker dere om at norske studenter er de som er mest i jobb ved siden av studiene?

– Det å jobbe ved siden av studiene kan gi deg både nyttig og verdifull erfaring. Så i utgangspunktet synes jeg det er fint at mange arbeider ved siden av studiene. Men det er selvsagt viktig at du som student tar studiene på alvor, og at du har tid til å være sosial, forteller statssekretæren.

universitas@universitas.no

KUNSTSTUDENTENES KORONAUTFORDRING:

— Det som hemmer kreativitet mest er eksterne sperrer

Hardt rammet: Konstantin Ellingsberg Helmers (22) sier at koronasituasjonen påvirker musikkstudenter og i arbeidslivet utenfor skoletiden.

Studenter ved kunsthøgskolene i Oslo rammes hardt av koronaviruset. Pardans og bandøvinger i trange øvingsrom er ikke mulig med én meters avstand.

Kunstutdanning

tekst Torjus Ambjør
foto Jacob Aars

– Musikk er i stor grad et fagfelt som krever at man får øvd, spilt og testet ting. Det er ikke sånn at kunst bare lager seg selv – det tar tid. Man må få ting til å fungere i en helhet og teste det foran et publikum.

Det sier tredjeårsstudent på bachelor i musikkpedagogikk ved Norges musikkhøgskole (NMH) Konstantin Ellingsberg Helmers (22). Han forteller til Universitas at smitterestriksjoner og små øvingsrom gjør det vanskelig å utøve musikk slik han pleier.

Vanligvis kan øvingsrommene ved NMH reserveres på forhånd, og man kan øve i større grupper både med studenter

som studerer ved høyskolen, og med eksterne studenter. Men for at alle smittevernsregler skal overholdes, er det nå hverken lov til å ha eksterne musikere på huset eller mulig å reservere øvingsrom.

– Bandrommene er litt meningsløse nå, siden vi ikke kan være så mange der. Og alt av utstyr som er høyskolens, blir det også problematisk rundt av hygieniske årsaker, for flere skal bruke det over kort

tid, sier han.

Virussituasjonen preger også studentene utenom studietid, forteller Helmers. Mange har nemlig band eller ensembler som spiller konserter på fritiden, som de livnærer seg av. Med publikumsrestriksjoner og hensyn til smittevern er det ingen lett tid å være musiker i.

– Det som hemmer kreativitet mest, er eksterne sperrer, sier Helmers.

Med én gang vi ikke er i spill, gjelder én metersregelen, men når vi er i spill, så er det lov

Elias Moussaoui Anseth, skuespillerstudent ved Det multinorske

Må legge om undervisningen

Også på Kunsthøgskolen i Oslo (Khio) byr kravet om én meters avstand på problemer. Professor i ballett Tim Almaas sier at situasjonen er langt fra optimal, men at de gjør sitt beste for å gi studentene tilstrekkelig læringsutbytte.

– Det er vanskelig å få samme kvalitet på utdanningen, sier Almaas, men presiserer at situasjonen er bedre enn da viruset først brøt ut.

– I vår var alle studentene hjemme, og vi hadde ballettklasser på Zoom. Vi må bare finne måter å holde igang kroppen på, men det er ikke optimalt. Hvis det blir verre, må vi gå tilbake til det.

En sentral del av ballettundervisningen er pardans, som ikke lar seg gjøre på avstand. Almaas sier at han venter på klar-signal fra Khio på når pardans

kan starte opp igjen, men at om det tar for lang tid, så må undervisningen legges om.

– Studentene skal jo få sine poeng og det som ligger i planen, sier han.

Tim Almaas, professor i klassisk ballett ved Khio

Det er vanskelig å få samme kvalitet på utdanningen

Lov med kontakt på scenen

På Det multinorske, en skuespillerutdanning på Det norske teatret for studenter med fami-

liebakgrunn utenfor Europa, er situasjonen litt annerledes – så lenge man er i karakter på scenen.

Tredjeårsstudentene er for tiden i praksis og jobber med produksjonen «Bienes historie» sammen med de faste skuespillerne ved teatret og dansere fra Nasjonalballetten. Elias Moussaoui Anseth (21) forteller at regelen om avstand opphører når replikkene leses.

– Med én gang vi ikke er i spill, gjelder én metersregelen, men når vi er i spill, så er det lov med kontakt, sier han.

Selv om reglene oppheves på scenen, er det fremdeles strenge tiltak fra teateret for å unngå smittespredning.

– Det er veldig strengt. Når du kommer på huset, må du vaske og sprite hendene før du går inn i salen, og det samme når du går ut, sier Anseth.

Siden det nå bare er tillatt med 200 mennesker i salen, kommer forestillingene til å strømmes på nettsidene til teatret, forteller Anseth.

– Tilrettelegger godt

På designutdannelsen ved Arkitektur- og designhøgskolen går hverdagen tilnærmet normalt, med unntak av arbeid på verkstedene.

– Det kan ikke være så mange på verkstedene om gangen. Da vi skulle få opplæring, var de kun tillatt med ti om gangen, og vi er en klasse på seksti. Tilgangen blir ikke like bra, sier førsteårsstudent Tuva Taasen Petersen (21).

Sett bort fra begrenset antall studenter på verkstedene av gangen, har lærerne lagt opp til at undervisningen i hovedsak foregår ved fysisk oppmøte.

– Lærerne prøver å holde alt så normalt som mulig, og alt som kan gjøres fysisk, gjøres fysisk. Men de tilrettelegger også godt for at man kan følge med på Zoom hvis man er syk eller i karantene, sier Petersen og legger til:

– De klarer godt å balansere formidlingen, men så må de jo i blant også styre med Zoom for å få med seg de studentene som følger med hjemmefra.

universitas@universitas.no

Når skal du **egentlig** bruke kredittkort?

- ✓ Når du handler på nett
- ✓ Når du bestiller reise og er på reise
- ✓ Til bruk av strømmetjenester

LOfavør MasterCard Ung er et kredittkort for deg som er medlem av et LO-forbund og er mellom 18–34 år.

Noen ganger er det lurt å bruke kredittkort. Handler du på nett eller er på reise, vil et kredittkort gi deg ekstra trygghet hvis du opplever svindel. Betaler du minst halvparten av reisen din med kortet, er også reise- og avbestillingsforsikring inkludert. Med LOfavør MasterCard får du i tillegg 20 % rabatt om du betaler strømmetjenester med kortet.

I tillegg er kredittkort kjekt å ha til uforutsette utgifter, hvis du ikke har sparepenger i bakhånd. Fordi alle vet at verken gamle kjøleskap eller visdomstenner tar hensyn til hvor mye du har i lommeboka for øyeblikket! Betaler du regninga innen 45 dager, får du heller ingen renter.

Lær mer om tryggere kredittkortbruk på kortvett.no

Effektiv rente 19,92 %, 15.000 kr, o/12 mnd,
kredittkostn. 1.281 kr. Tot. beløp 16.281 kr.

 favør
Fint for deg. Bra for mange.

Møt studentlederne som skal få oss gjennom kriseåret

Studentpolitikken er viktigere enn noen gang. Dette er lederne vi skal kunne lene oss på i en uforutsigbar tid, og sakene de er mest opptatt av.

Studentpolitikk

tekst Fride Selnes Jensen

Etter en vår som har preget mange studenter, er studentpolitikken funksjon viktigere enn noensinne. Uavhengig av om du er på ditt siste eller første år som student, er det like viktig at du engasjerer deg. Valgdeltagelsen ved Universitetet i Oslo (UiO) studentvalg var i fjor på 12,9 prosent. Nå som korona har rokket ved alt som var trygt og behagelig, har det også tydeliggjort hvor

avhengige vi er av studentpolitikere som taler vår sak når det virkelig gjelder.

NSO

Norsk studentorganisasjon (NSO) er studentpolitikken øverste organ. I NSO finner man medlemmer fra alle lokallag over hele Norge, for eksempel fra studentparlamentene ved UiO og Oslomet. De jobber med saker som angår studenter på landsbasis, om alt fra studentøkonomi til utdanningskvalitet eller studentestøtte.

NSO jobber med påvirkningsarbeid opp mot politikere og beslutningstagere for å sikre Norges studenter den beste studietilværelsen.

Vi vet at en av de største grunnene til at studenter faller i fra, er at de ikke føler en sosial og faglig tilhørighet

Andreas Trohjell, leder i Norsk studentorganisasjon

SiO

Studentsamskipnaden SiO forvalter semesteravgiften som alle studenter må betale på starten av hvert semester, og skal legge til rette for lik rett til utdanning for alle studenter. I tillegg er det SiOs hovedstyre som vedtar hvor mye penger Velferdstinget kan dele ut til studentmedier og andre studentforeninger i Oslo og omegn. Selve hovedstyret består av ti medlemmer, fem av disse er studenter.

Velferdstinget

Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) er de som bestemmer hvor mye studentmedier og studentforeninger får i midler fra SiO. VT jobber tett med SiO og SiOs hovedstyre for å sørge for at studenter i Oslo og omegn får

et godt velferdstilbud, og er involvert i spørsmål om SiO-tilbud som for eksempel SiO Helse. Derfor er halvparten av SiOs hovedstyre studentrepresentanter valgt inn fra VT.

Studentparlamentene

Du som student ved Oslomet eller UiO har stemmerett ved valget til Studentparlamentet. Ved UiO stemmer du på studentpolitiske lister, som Venstrealliansen, Liberal liste eller Grønn liste. Ved Oslomet stemmer du på representanter fra de fire fakultetene. Disse velger et arbeidsutvalg som så jobber fulltid med studentpolitikk.

FOTO: RODRIGO FREITAS

FOTO: JACOB AARS

FOTO: IVER DAALAND ÅSE

Runa Kristine Fiske, leder i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo

– Hva gjør Studentparlamentet ved UiO for studentene?
– Vår jobb er å plukke opp hva studentene er opptatt av, og ta det med til ledelsen ved universitetet. Vi opplever at de er veldig opptatt av hva vi mener, og at de har lyst til å inkludere studentene. De gangene de ikke gjør det, pusher vi dem til å gjøre det.

– Koronakrisen har rammet mange studenter. Hvordan jobber dere for dem i denne perioden?

– Det er vanskeligere nå å plukke opp hva studentene er opptatt av, og hva de trenger, fordi ikke alle er på campus. Når vi får høre om ting som ikke er greit, sier vi ifra til UiO, slik at det blir en løsning på problemet.

– Hva er den viktigste saken for deg?

– Min hjertesak i studentpolitikken og det som gjorde at jeg engasjerte meg, er at studenter skal føle mestring i studiene, at de stiller godt forberedt til arbeidslivet og føle seg beredt til å gjøre en god jobb i samfunnet.

Marie Knutsen Bruntveit, leder i Studentparlamentet ved Oslomet

– Hva gjør Studentparlamentet ved Oslomet for studentene?

– Vi jobber for å sikre studentenes rettigheter, og for at kvaliteten på utdanning og læringsmiljø skal være bedre. I en ideell verden hadde ikke studentene trengt oss, og alt ville gått på skinner. Når det ikke er tilfellet, vil vi de skal vite at vi er her.

– Koronakrisen har rammet mange studenter. Hvordan jobber dere for dem i denne perioden?

– I vår så vi at det er enkelte undervisere som klarer den digitale omstillingen kjempebra, men at det er andre som ikke har like mye digital kompetanse. Vi har full forståelse for at dette er vanskelig for foreleserne, men fremtiden til studentene våre er i deres hender.

– Hva er den viktigste saken for deg?

– Vi holder nå på med en ønskeliste til vårt nye campus, med hva vi og studentene mener at dette skal og må inneholde. Det er veldig viktig for oss å jobbe med å sikre studentenes rettigheter, også på Kjeller, frem til vi flytter videre til campus Romerike.

Andreas Trohjell, leder i Norsk studentorganisasjon

– Hva gjør NSO for studentene?

– Jeg tror aldri at jeg som deltager i studentdemokratiet har fått så mange henvendelser fra den vanlige studenten som etter at korona brøt ut. Derfor er det viktig for studenter å vite at NSO er her og jobber for deres interesser.

– Koronakrisen har rammet mange studenter. Hvordan jobber dere for dem i denne perioden?

– Vi jobber sammen med og har en klar forventning til institusjonene. Hver enkelt student må høres og ses. Det kan være enkle løsninger, som at foreleser har en åpen time på Zoom, hvor studentene kan stikke innom. Men at institusjonene legger til rette for et godt digitalt læringsmiljø, det er det viktigste.

– Hva er den viktigste saken for deg?

– Vi vet at en av de største grunnene til at studenter faller fra, er at de ikke føler en sosial og faglig tilhørighet. Hvis jeg skal trekke frem én ting som ikke er studentøkonomi, er det derfor studentenes faglige og sosiale tilhørighet.

FOTO: JACOB AARS

Idun Kløvstad, leder i Velferdstinget

- Hva gjør Velferdstinget for studentene?
- Vi er et påvirkningsorgan for alt som har med velferdspolitikken for studenter å gjøre. Det er veldig mange som sier at Oslo er en by med mange studenter, men ikke en studentby. Det har vi lyst til å gjøre noe med.
- Koronakrisen har rammet mange studenter. Hvordan jobber dere for dem i denne perioden?
- Når mye av undervisningen foregår digitalt, er det lett å bare bli sittende hjemme. Jeg vil derfor oppfordre til å en-

gasjere seg i noe. Vi har også samarbeidet med andre studentledere i Oslo om et innspill til helsebyråden til hvordan kommunen bedre kan tilrettelegge for studenter, med tanke på smittevern.

- Hva er den viktigste saken for deg?
- Spesielt nå, med tanke på korona, vil jeg si at problematikk og løsninger knyttet til ensomhet er noe av det viktigste å løfte frem. Ensomhet blant studenter under korona er et problem vi ikke har en løsning på og som jeg tror vi må se nærmere på fremover.

FOTO: HENRIK FOLLESDØ EGELAND

Jonas Virtanen, styreleder i Student-samskipnaden SiO

- Hva gjør SiO for studentene?
- Det vi kanskje er mest kjent for, er at vi tilbyr bolig og trening. Men vi har i tillegg et stort utvalg av helsetjenester, og så har vi jo en del kantiner.
- Koronakrisen har rammet mange studenter hardt. Hvordan jobber dere for dem i denne perioden?
- Vi etablerer møteplasser for studenter og jobber forebyggende ved å vise at

det finnes steder der man kan ta kontakt. På studentbyene finnes det egne teststasjoner for studentene, og vi har også tilbud om rådgiving fra SiO Helse.

- Hva er din viktigste sak?
- Jeg har ikke én kjepphest, men har hatt flere kjepphester. Høsten 2018 fikk for eksempel SiO innført halv pris på middag i eksamensperioden. Jeg er mer opptatt av at man har gode daglige vaner, samarbeidsvilje og raushet.

Velkommen til ny oppusset Bunnpris Blindern.

**Følgende åpningstider
gjelder inntil videre:**

Mandag – Fredag: 07:00 – 20:00

Lørdag: 10:00 – 18:00

Søndag: 12:00 – 18:00

BUNNPRIS

SPAR MER

GULE
UKER

TILBUD

3

for

2

UTVALGTE GILDE SKIVET PÅLEGG OG LEVERPOSTEI
Fra 110 g pr. pk

%

40%

UTVALGT FISK FRA FINDUS
Fra 225 g

3 for

10,-

KIWI
pr. stk italiapr. stk

2 for

40,-

EVERGOOD KAFFE 250 G
pr. pk

2 for

50,-

+ pant

PEPSI, PEPSI MAX, SOLO, SOLO SUPER, VILLA OG MOZELL
1.5 l+ pant

Tilbudene gjelder t.o.m. 13. september. Gjelder kun private husholdninger. Forbehold om prisendringer, trykkfeil og utsolgte varer.

KORONAFORVIRRING PÅ INSTITUTT FOR BIOVITENSKAP:

– Det oppleves som om instituttet

Doktorgradsstipendiater: Renate Alling og Anne Greulich forteller om frustrasjon med ledelsen ved Institutt for biovitenskap sin håndtering av koronasituasjonen.

Semesterstart har bydd på stor frustrasjon blant stipendiater ved Institutt for biovitenskap. De hevder å ha fått for lite informasjon om smittevern under undervisning fra ledelsen.

Arbeidsmiljø

tekst Kristin Sverre Østensvik
foto Jacob Aars

– Vi opplever det som at instituttet har brukt hele sommeren på forberedelser til fadderuken, men ikke til undervisningen, sier Renate Alling.

Hun, Yuri van Ekelburg og Anne Greulich er doktorgradsstipendiater og underviser i ulike labkurs ved Institutt for biovitenskap ved Universitetet i

Oslo (UiO). De er sjokkerte over den manglende informasjon om smittevern fra instituttet før undervisningsstart og har hatt problemer med ledelsen siden starten av semesteret.

Universitas møter de tre kollegene i laboratoriet på instituttet iført hvite labfrakker, mens de rydder unna etter dagens undervisning som er i gang etter måneders nedstengning.

– Den eneste informasjonen vi fikk i god tid før studiestart, var informasjon om antall studenter

vi kunne ha i laboratoriet, om antibac, om å holde avstand og om det obligatoriske smittevernet, forteller Alling.

Ønsker konkret informasjon

Undervisning i laboratorium innebærer at studentene ofte jobber tett på hverandre, og stipendiatene forteller at det krever mye planlegging for å opprettholde de strenge rutinene som kreves for trygg undervisning.

– Vi hadde håpet å få konkret informasjon om ting som desinfisering av utstyr og om hvilke innganger og utganger av laboratoriet som skulle benyttes, på et tidligere tidspunkt. Planleggingen av dette burde vært gjort allerede i mai, sier van Ekelburg.

Det er utrolig at vi skal måtte forklare studentene hvorfor vi bruker munnbind når vi jobber så utsatt som vi gjør, samtidig som vi står midt i en pandemi

Yuri van Ekelburg, doktorgradsstipendiat

Han forteller videre at de kontaktet instituttet i starten av august for mer informasjon før studiestart, men fikk ikke svar.

– Vi har for eksempel endt opp med å ordne med desinfiseringsutstyr på egen hånd, fordi det var uklart hvem som har ansvar for dette, forteller van Ekelburg.

– Det er riktig at de detaljerte prosedyrene for bruk av undervisningsrom og -laboratorier ved fakultetets institutter først har blitt endelig utarbeidet nå etter sommeren. Vi skulle selvsagt gjerne ha hatt alt klart før sommeren, skriver instituttleder Rein Aasland i en e-post til Universitas. Aasland legger til at Det

ttet jobber mot oss

på hva dette vil bety for dem i praksis, og de etterspør konkrete retningslinjer fra ledelsen for hva de skal gjøre hvis studentene på kursene deres tester positivt. De har prøvd å søke informasjon i flere kanaler.

– Regnes lærere og studenter som personer som har vært i «nærkontakt», slik at både studenter og lærere må sitte i karantene hvis noen på kurset blir smittet? spør van Ekelenburg.

– På et Zoom-møte sa instituttleder Rein Aasland at «vi kan bare forestille oss hva som skjer hvis noen blir smittet», men hva betyr det? Det er så mye uklarhet, og alle har ulike forståelser, sier Greulich.

Ekelenburg har tidligere i august prøvd å kontakte instituttet for å forstå hva de eventuelt skal gjøre i en slik situasjon. Han har foreløpig ikke fått svar.

Instituttleder Aasland beklager for at denne henvendelsen ikke ble besvart.

– Dersom studenter eller ansatte får påvist koronasmitte, gir helsemyndighetene beskjed direkte til den smittede og eventuelle nærkontakter om hva man skal gjøre. Når man har latt seg teste og venter på svar, skal man uansett holde seg hjemme. Meldinger om påvist smitte vil derfor ikke bli kjent mens den smittede er på campus, skriver han til Universitas.

Fakultet opprettet 14. august en korona-vakttелефон som ansatte skal benytte dersom de får kjennskap til smitte.

Jeg vil ikke stå ansvarlig for å være den personen som smitter andre

Anne Greulich, doktorgradsstipendiat

– Dette ble kommunisert samme dag i flere kanaler inkludert PhD- og post.doc.-bulletengen fra Det matematisk-naturvitenskapelige fakultetet, skriver instituttleder Aasland.

Forvirring rundt mundbind

I laboratoriene er det lagt til rette for å holde avstand mellom studentene, men stipendiatene ønsket å beskytte seg selv

og studentene ytterligere mot potensiell smitte. Derfor har de brukt munnbind siden starten av semesteret. Men de opplever at ledelsen er kritiske til dette.

– Jeg vil ikke stå ansvarlig for å være den personen som smitter andre, sier Greulich.

Til stipendiater som oppfatter at jeg har kritisert dem for å bruke munnbind, beklager jeg det

Rein Aasland, instituttleder ved institutt for biovitenskap

måtte rettferdiggjøre hvorfor jeg brukte munnbind. Dette var veldig ubehagelig, forteller van Ekelenburg.

I e-posten de mottok fra instituttet 20. august, sto det blant annet følgende om bruk av munnbind:

«Generell bruk i undervisnings- eller arbeidssituasjoner ved fakultetet vurderes imidlertid hverken som nødvendig eller ønskelig. Ansatte som ønsker å bruke munnbind, må gi sine studenter og kolleger overordnet informasjon om hvorfor de anser dette som nødvendig, siden ubegrunnet bruk vil skape stor usikkerhet, spesielt blant våre studenter.»

Stipendiatene stiller seg spørrende til denne typen informasjon, da de selv mener at bruk av munnbind er et personlig valg som bidrar til å skape et trygt arbeidsmiljø.

– Det oppleves som om instituttet jobber mot oss selv om vi kun ønsker det beste for studentene, sier Greulich.

– Jeg underviser totalt 160 studenter i løpet av en uke. Det er utrolig at vi skal måtte forklare studentene *hvorfor* vi bruker munnbind når vi jobber så utsatt som vi gjør, samtidig som vi står midt i en pandemi, sier van Ekelenburg.

Instituttlederen forteller at de ikke nekter noen å bruke munnbind. Det viktigste for dem er imidlertid å overholde én-metersregelen.

– For all undervisning på Institutt for biovitenskap er det én-metersregelen som er det viktigste tiltaket, sammen med hygienereglene. Til stipendiater som oppfatter at jeg har kritisert dem for å bruke munnbind, beklager jeg det, skriver instituttleder Aasland.

universitas@universitas.no

matematisk-naturfagligvitenskapelige fakultet kommuniserte råd og retningslinjer for smittevern i e-post til alle ansatte 20. august.

– Instituttet har også selv kommunisert informasjon om smitteverntiltak på instituttet i flere e-poster til alle ansatte, forteller han.

Hva gjør man hvis studentene blir smittet?

Retningslinjene fra Folkehelseinstituttet (FHI) sier at de som har vært i nærkontakt med personer med påvist koronasmitte, skal i ti dagers karantene. Det finnes også generell informasjon på UiOs nettsider om håndtering av karantene- og smittetilfeller. Likevel lurer stipendiatene

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

OPPLEV OSLOS HEFTIGSTE ESCAPE ROOM !

Øvre Slottsgate 18, 0157 Oslo
Tlf.: +47 923 10 970

Bruk rabattkoden "Student30" og få 30% studentrabatt.

Tilbudet gjelder på dagtid søndag-fredag for grupper på 4+ spillere ved bestilling på: oslo.escapehunt.com

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

BRILLER.

EYE FACTORY

Synsprøve ½ pris - nå kr 395,- inkl.

trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få 25% rabatt på briller inkl. komfort glass. Velg blant kjente merker.

Eye Factory Ski Storsenter
Telefon 458 70 610

Eye Factory Strømmen Storsenter
Telefon 458 70 612

Online timebestilling:
www.eyefactory.no

FORENINGER

revisor foreningen

GRATIS medlemskap!

Les mer på:
revisorforeningen.no/medlem

Tilgang til tidsskriftet Revisjon og Regnskap på nett, rabatt på bøker og banktjenester mv.

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi? Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

Tilbudsguiden

Gode tilbud til studenter i Oslo

STUDENTFORENINGENE ER HARDT RAMMET:

– Vi har måttet ta en del tøffe beslutninger

Møteplass: Studentforeningene samlet seg på Blindern for å rekruttere nye studenter, selv i en tid der det har vært vanskelig å møtes normalt.

I år erstattes Foreningsdagene ved Universitetet i Oslo og Oslomet med Foreningsuken, men hensikten er den samme: å vise frem foreningslivet for nye studenter.

Foreningsuken

tekst Thale Heidel Engelsen
foto Iver Daaland Åse

– Det å kunne få en tilhørighet til lærestedene og Oslo som studentby er viktig, sier faglig leder for SiO Foreninger Mike Fürstenberg.

Foreningsuken gjennomføres på Oslomet og Universitetet i Oslo (UiO) 24.–30. august. Både på UiO og Oslomet vil flere foreninger stå på stands, og det vil gjennomføres arrangementer på sistnevnte.

Studenter får muligheten til å møte foreningene ved Oslomet og UiO fysisk, til tross for at Foreningsuken en periode var planlagt å gjennomføres digitalt.

Semesteret utsatt

Koronakrisen rammet flere studentforeninger hardt, siden større arrangementer, sosiale sammen-

komster og enkelte gjøremål ble vanskelig å gjennomføre. Oslo-studenters egne radiokanal, Radio Nova, er blant foreningene som har kjent på konsekvensene av pandemien. De skulle egentlig velge ny ledelse i juni, men på grunn av korona har valget blitt utsatt til 25. august.

– Vi har ganske små lokaler og mye teknisk utstyr som fort kan føre til smitte. Vi har måttet ha ganske strenge regler for smittevern og har derfor ikke kunnet opprettholde vanlig produksjon siden mars. Offisiell semesterstart er utsatt til 6. september, forteller avtroppende redaktør Ådne Feiring.

Ifølge ham har Radio Nova mistet mye av sin sosiale dimensjon som en konsekvens av pandemien. Lokalene brukes ofte som et sosialt møtepunkt, men på grunn av smittevern er de kun forbeholdt innspilling, og det er begrenset

hvor mange som kan være i lokalene samtidig.

– Jeg har opplevd koronakrisen som nettopp det: en krise, sier Feiring.

– Det har vært veldig utfordrende å være redaktør i Radio Nova i denne perioden. Det er mye som skal på plass, og jeg har kjent på ansvaret for at Radio Nova skal være et trygt sted for alle medlemmer.

Håper på normal drift

Feiring opplever at koronaviruset har skapt kaos, men at de som forening har vært flinke til å få i gang strenge, men fornuftige regler for smittevern og samtidig opprettholde sosial omgang digitalt.

– Vi har måttet ta en del tøffe beslutninger om prioriteringer, som har gått utover medlemmene våre og den aktiviteten de vil ha sosialt og faglig, sier han.

– Det var nok fint at jeg, som hadde sittet nesten et år allerede, var redaktør da koronaen brøt ut i Norge. Jeg hadde erfaring og kjennskap til medlemmer og organisasjonen fra før av, som nok kan være lurt å ha når en krise bryter ut.

Radio Nova håper å få en tilnærmet normal drift i løpet av høsten, men med strenge smitteverntiltak. Feiring tror den kommende ansvarlige redaktøren står overfor en utfordring, men har spennende arbeid i vente.

Jeg har opplevd koronakrisen som nettopp det: en krise

Ådne Feiring, avtroppende redaktør i Radio Nova

Kortreiste muligheter

Semesteret blir et annerledes et for flere foreninger. Men lærestedene gjør ifølge Fürstenberg det ytterste for at foreningslivet skal gå så normalt som mulig.

– Slik vi opplever det, tar studentforeningene Folkehelseinstituttets råd på det største alvor, sier han.

SiOs anbefaling til foreningene er å planlegge for fysiske møter

innenfor de retningslinjene som til enhver tid gjelder, i tillegg til å utvikle digitalt innhold.

Enkelte ting kan og bør gjøres digitalt, mens andre aktiviteter krever fysisk tilstedeværelse og kan gjennomføres som vanlig, forteller Fürstenberg.

– Mange studenter har følt på ensomhet denne våren, da samfunnet ble stengt. Tror du det å bli med i en forening kan bidra til å forebygge ensomhet blant studenter – også om det er digitalt?

– Ja, foreningslivet vil for mange være en kortreist mulighet til å bli kjent med andre studenter. Når det finnes over 400 studentforeninger, er det stor sjanse for at man finner noe man er interessert i, svarer Fürstenberg.

Det at møter og sosiale sammenkomster kan foregå digitalt, mener Fürstenberg ikke bør hindre nye studenter i å bli kjent med andre.

Slik han opplever det, er foreningene kreative i bruk av digitale kanaler på en morsom måte, som åpner for å bli kjent med andre.

**Snus og sneip du kaster på bakken
ender i hav og fisk.**

Bruk avfallsdunken.

KLIMA

klimaredaktør:

Joachim Waade Nesse

joawaa@gmail.com

926 23 783

Koronakrisen vingeklippet UiO-forskere

En pandemi måtte til for å kutte UiOs flyreiser. Tross nyvunne Zoom-kunnskaper må forskerne tilbake i luften, men flere hever fanen for strukturelle endringer.

Flyreiser

tekst Johan Ness Gerhardsen og Sindre Cottis Hoff
foto Rodrigo Freitas

Universitetet i Oslo (UiO) har høye ambisjoner som internasjonalt forskningsuniversitet, men det har medført mye flyreiseaktivitet og store klimagassutslipp. Men fra 12. mars satte koronakrisen en effektiv stopper for universitetets reisevirksomhet.

Professor og geofysiker ved Senter for jordens utvikling og dynamikk ved UiO Clinton Phillips Conrad er én av dem som ser gevinsten pandemien kan ha for klimasaken.

– Klimakrisen vil være med oss mye lenger enn koronakrisen. Forhåpentligvis kan vi dra lærdom fra pandemien og revurdere hvordan ting gjøres, sier han.

Selv opplever professoren at flere endringer har fungert godt:

– Koronaviruset har bevist at disputaser kan gjennomføres over nett, fremfor å fly inn fagoppnenter til Oslo for bare én til to dager. Dette var ikke vanlig før pandemien, sier han og legger til at mye av undervisning, møter og konferanser enkelt kan flyttes til Zoom.

Alt kan imidlertid ikke tilpasses digitale løsninger. Reisestoppen i mars medførte utsatt og avlyst feltarbeid, blant annet på Grønland.

– Målingene vi ønsker å gjennomføre, har aldri blitt gjort før. Vi må være der fysisk for å grave ned måleinstrumentene manuelt. Det er ingen annen vei rundt det, og uten dataen kan ikke prosjektet fortsette, sier han.

Forskerne Universitas snakker med, oppgir å ha mellom én og tre årlige flyvninger i gjennomsnitt. Reisereduksjoner trengs, mener de. Samtidig påpeker Knut Gunnar Nustad, professor i sosialantropologi, viktigheten av å skille direkte forskningsreiser – som feltarbeid og annen datainnsamling – fra diverse møtevirksomhet. Nustads antropologiske feltarbeider varer som regel over flere

Clinton Phillips Conrad
professor og geofysiker ved UiO

Dag Harald Claes
professor i internasjonal politisk økonomi

måneder av gangen. Ifølge ham utgjør dette en forsvinnende liten andel av de totale reisene ved universitetet.

– Det er sikkert også mange flyreiser som kan reduseres innenfor administrasjonen av universitetet, for eksempel, sier Nustad

Det de mister på nett

Statsviter og professor i internasjonal politisk økonomi Dag Harald Claes er tydelig om fordelene av fysisk tilstedeværelse på internasjonale arenaer.

– Den er spesielt viktig i den innledende fasen av forskningen. Det er i kontakt med andre at man utvikler ideer, stiller spørsmål og utfordres intellektuelt. Denne fasen er også preget av en betydelig komponent av uforutsigbarhet, sier han.

– I statsvitenskapen kan noe av metodearbeidet gå ut på å intervju sentrale kilder. Selv om dette kan flyttes over på nett, oppstår gjerne de virkelig gode intervjuene gjennom fysisk kontakt. Det digitale intervjuet blir for stilisert, sier han, men understreker at de senere fasene i prosessen kan løses digitalt, og at det allerede gjøres hyppig.

UiOs flyreiser

■ Våren 2019 signerte hundrevis av ansatte og studenter ved UiO et opprop for halvering av universitetets flyreiser. Året før hadde UiO flydd 87.252.869 km, med utslipp på 19.304 tonn CO₂

■ I 2019 fløy UiO enda mer, 88.936.789 km, med utslipp på 19.646 tonn CO₂

■ I desember vedtok universitetsstyret 10 prosent reduksjon av flyreiser i 2020, sammen med en tiltaksplan for reduksjon av flyreiser og klimagassutslipp

Konferanseløvene

Jon Hovi, professor i internasjonal miljøpolitikk, var i år medansvarlig for internett-konferansen «Environmental Politics and Governance». Den fungerte overraskende godt for de 30–40 deltagerne – likevel uttrykte de ønske om fysisk gjennomføring neste år.

– Uansett hvor godt en konferanse fungerer på nett, så mister man noe når man ikke møter fagfeller ansikt til ansikt, sier Hovi, som mener noen av hans beste arbeider er kommet til som resultat av konferanser.

Internasjonale møteplasser: Susanne Normann er stipendiat ved Senter for utvikling og miljø. Hun

Forskerne Universitas har snakket med, er enstemmige om at antallet konferansereiser kan reduseres. Hovis oppfatning er at særlig de store «massekonferansene» med fordel kan vurderes flyttet over på nett.

– Man kan bli helt svimeslått av disse konferansene. Man entrer så tettpakkede hotellobbier at man bare ønsker å snu i døra. I tillegg er reisene ofte lange, sier han.

Også Claes er enig i dette, men understreker at utbyttet er vanskelig å forutsi. Han løfter frem det å treffe akademikere en ellers ikke ville møtt, som en betydelig fordel.

De yngre sliter mest

De eldre forskerne er mest bekymret for det yngre forskningsmiljøet.

– De internasjonale forskningskonferansene er utvilsomt vik-

tigere for yngre akademikere. Etablerte forskere har i stor grad allerede dannet seg et omfattende forskningsnettverk, sier Nustad.

Claes sier at yngre forskere står overfor mye større konkurranse om forskningsstillinger ved universitetene enn han hadde som ung. En må publisere i anerkjente tidsskrifter, være deltager i forskningssamarbeid og skaffe seg finansiering. Da må man ut i verden.

– De er avhengige av å skape seg et internasjonalt nettverk, både for å kunne spre forskningen sin, men også rett og slett for å kunne få lønn for arbeidet sitt, sier Claes. Stipendiat ved Senter for utvikling og miljø (Sum) Susanne Normann er enig i at internasjonale møteplasser er viktige for yngre forskere. Hun understreker også at man ikke bør undervurdere den fysiske

Mange kvalitative metoder legger til grunn at forskeren trenger informasjon fra miljøet hvor et fenomen skjer, som en del av datagrunnlaget. Det kan man ikke gjøre digitalt

støtter den økende digitaliseringen i forskningsmiljøene, men de fysiske møtene i forskningsarbeidet mener Normann ikke må undervurderes.

komponenten av forskningsarbeidet.

– Mange kvalitative metoder legger til grunn at forskeren trenger informasjon fra miljøet hvor et fenomen skjer, som en del av datagrunnlaget. Det kan man ikke gjøre digitalt, sier hun.

Samtidig synes Normann at noe kan og bør gjøres digitalt. Selv har hun gjennomført digitale forskningsintervjuer under koronapandemien og beskriver disse som vellykkede. Men tidspress gjør også at flyreiser til tider er uunngåelig.

– Vi stipendiater har tre år på å fullføre prosjektene våre. Dette er allerede ganske kort tid. Vi trenger noen strukturelle endringer som gjør at den enkelte kan bruke buss og tog uten at det forhindrer oss i å fullføre prosjektet innenfor tiden.

Kan rette skytset høyere

Mariel Aguilar-Støen, forsker ved Sum, har god oversikt over miljøbevegelsen ved UiO. Sammen med en gruppe universitetsansatte har hun blant annet engasjert seg for å få mer klima og miljø inn i universitetets strategidokument «Strategi 2030». Hun er tydelig på at koronakrisen vil ha en effekt på reisingen.

– Vi har sett at vi kan gjøre ting annerledes. Mange store konferanser fant digitale løsninger. Det kommer også til å komme flere krav om å reise mindre. Vi kommer ikke til å gå helt tilbake til slik ting var før pandemien.

Enkeltforskere skal ikke måtte stå for reduksjonene alene – det er hovedsakelig strukturelle faktorer i academia som presser særlig yngre forskere til mye reising, mener SUM-forskeren.

– Hvorfor opplever yngre forskere det som et press? Jo, fordi internasjonale publiseringer og finansiering er viktige kriterier for ansettelse ved universiteter, sier hun.

Aguilar-Støen forklarer at mange forskere og universiteter har stilt seg bak et ønske om bedre prosesser og kriterier for vurdering av forskningskvalitet. Tanken er at bærekraft og miljø burde inngå som sentrale hensyn i kvalitetsvurderinger av forskning. Hun mener også at UiO står i en sterk posisjon til å gå i bresjen for en slik endring.

Mens mange internasjonale universiteter opplever nedskjæringer, fremstår UiO som en innbydende arbeidsplass for forskere verden over. På verdensbasis har universitet sterke forskningsmiljøer, og den norske velferdsmodellen er

svært attraktiv, mener hun.

– I en slik situasjon kan vi stille andre type krav, for eksempel ved ansettelse. Vi har et renomme som er synlig internasjonalt og som kan benyttes for å promotere bærekraft og klimasaken, utdyper Aguilar-Støen.

Hun mener det også må legges mer politisk press for systemendringer.

– Yngre forskere burde organisere seg i fagforbund, slik at de ikke står alene med ansvaret. Samtidig må ledelsen ved universitet støtte de yngre forskerne ved å presse på et høyere, politisk nivå, sier hun og avslutter:

– Det er viktig å redusere flyreiser, men jeg tror ikke det er det viktigste. Vi trenger systemendringer. Man må kunne ha to tanker i hodet samtidig.

universitas@universitas.no

Jon Hovi
professor i internasjonal
miljøpolitikk

KULTUR

kulturredaktør: **Selma Stormyren Larsen**
selmastormyrenlarsen@gmail.com 954 51 978

Tidløst: At uret til venstre har sluttet å tikke, spiller en sentral rolle i stykket. Kant var visstnok såpass rutinstyrt at man kunne stille klokken etter ham.

På kant med kunsten

Lenker og stygge ting – norgespremieren på et nesten tjue år gammelt teaterstykke utfordrer en av exphil-pensums største skikkelsers arv.

Teater

tekst Aksel Rogstad
foto Gina Grieg Riisnæs

– Hoftene og bakendene er kvinnes store svakheter! erklærer skuespiller Per Christian Ellefsen fra scenen, i rollen som en gretten og irritabel filosof.

Om du ennå sliter med posttraumatiske lidelser fra exphil-kapitlene om Immanuel Kant, fortvil ikke: Du er ikke alene. Odd Nerdrum er en av Norges mest eksentriske og kritikerroste billedkunstnere, uredd for å trosse rådende skikk. Og han synes nemlig også at mannen som plager deg med anskuelsesformer og kategoriske imperativ, godt kan ta seg en bolle. På TBS Gallery på Frogner nærmer det seg premieren for Odd Nerdrums teaterstykke

«Immanuel Kants siste dager».

Kunst med dunst

– Det er lett å mislike Kant. Hvis Kant er den første filosofen du leser, er det litt uheldig, for da får du et veldig komplisert forhold til filosofi, sier Aftur Nerdrum, datter av Odd Nerdrum. Vi møter henne i toppetasjen i en gammel stall, raust innredet med malerier, kostymes-tativer og et stort ur som har sluttet å telle tiden.

Aftur er regissør for oppsetningen. I stykket settes den filosofiske superstjernen i et litt annet lys enn man er vant med fra forelesningssalen; grå i håret blir han hjemsokt av et spøkelse som tvinger ham til å konfrontere sine ugjerninger, ugjerninger i form av en skandaløs tolkning av kunst og et seksuelt overgrep mot en ung

Immanuel Kants siste dager

+ Teaterstykke skrevet av Odd Nerdrum i 2002

+ Skulle opprinnelig settes opp på Nationalteatret i 2003, men ble trukket grunnet negativ kritikk fra fagfilosofer

+ Settes for første gang opp i Norge i høst, av TBS Gallery og tidsskriftet *Sivilisasjonen*, med Aftur Nerdrum og Adara Ryum i regi

+ Vises på TBS Gallery 28. august–5. september

+ Per Christian Ellefsen er i hovedrollen som Immanuel Kant

+ Kristoffer Hivju er dramaturg

Kilde: TBS Gallery, *Sivilisasjonen*

mann – sistnevnte en oppdiktet scene fra Odd Nerdrums side. Verket skulle opprinnelig få sin premiere på Nationalteatret i 2003, men den så aldri dagens lys etter protest fra fagfilosofiske kretser.

For skal vi tro dikteren, er hovedpersonen ansvarlig for et kulturelt forfall hvor

alle meningsfulle retningslinjer om god kunst er kastet til side og definisjonsmakten overlatt til et kunstpoliti med lang utdanning.

– Det Kant gjør, er å komme inn i et velmøblert rom, rote til alt sammen og så dra igjen. Det er greit å gjøre hvis du rydder opp etter deg, men det gjorde ikke Kant.

Det sier Öde Nerdrum, dramatikerens sønn og innehaver av rollen som spøkelseset. Til vanlig er han aktiv på malelerretet og medlem av Memorosa-gruppen, et knippe disipler i Odds lære. Öde nådde mange nerver da han i fjor kalte Norge et potetfolk. Han advarer mot en kultur hvor kunst og filosofi blir helt fjernt for vanlige mennesker, kun noe «insektsspesialister» holder på med.

Fornektelse og konfrontasjon

Aftur er ikke alene i regissørrollen. Med seg har hun jusstudenten Adara Ryum, som ønsker å ta tak i personen Immanuel.

– Det er interessant å se mennesket bak. Når du sitter og leser exphil, er det mange navn, men så må man bli minnet på at det finnes et menneske bak, sier

hun.
– *Hadde Kant vært en god jusstudent?*
– Nei, han ville ha stilt for mange spørsmål. Kompliserer du ting, kommer du til å slite på eksamen. Jeg tror Kant ville ha fått D.
Regissørene forteller at stykket handler om fornektelse og konfrontasjon med sine mørke sider. Den utad så besinnede og rutinstyrte filosofen kjemper en psykologisk kamp der indre spenninger til slutt ender i mentalt sammenbrudd, et blodbad av skam og skyldfølelse. De håper å

Kant fridde til en dame en gang, hun sa selvsagt nei

Öde Nerdrum, skuespiller og billedkunstner

røre ved strenger som publikum kjenner seg igjen i.
– Blant unge mennesker er det mye fornektelse, det tror jeg ikke man kan snakke nok om. Noen drar det meg seg gjennom hele livet, sier Aftur.
Hun mener nordmenn blir utsatt for en angst om å prestere kontinuerlig, og at prestasjonskulturen hever terskelen for å åpne seg om vanskelige følelser. Utdanningssystemet spiller utvilsomt en rolle i å forsterke det, mener hun.
– Det er en distanse mellom det menneskelige og hva vi faktisk takler, og systemet og hva som er viktig å følge. Man har hele tiden så kort tid, man skal forte seg.
Hun vil se mer av det hun mener er menneskets beste kvalitet: evnen til å åpne seg for andre mennesker og gjøre medmennesker komfortabel nok til å gjøre det samme tilbake.

Pattedyr: – Filosofi er en vakker ting, det er litteraturens musikk. Gitt at man ikke blir insektsspesialist, og heller forholder seg til pattedyrene, sier skuespiller og kunstner Öde Nerdrum om filosofien som har blitt altfor spesialisierende.

– Det er utrolige scener man kan sette opp med kun to stoler, en svart scene og en dialog mellom to mennesker som utdyper sin historie og sine følelser! sier hun.

Provosert
Medregissør Adara synes stykket godt kunne vært en del av allment pensum. Selv har hun fra før en master i teatervitenskap i bagasjen, men:

– Jeg ser egentlig ikke helt poenget med teatervitenskap, sier hun.

Mens mastergraden ble til, brukte hun heller brorparten av tiden på å sette opp teaterforestillinger ved siden av. For nettopp noe av problemet med kunstsynet som Kant ga oss, ifølge Öde Nerdrum, består i at akademikere som aldri selv har skapt kunst, tillegges autoriteten til å bedømme den. Derimot er det utenfor lesesalen kunsten og ferdighetene blir til, mener Adara.

– Jeg tror Kant har tatt fra oss det å få lov til å nyte, den umiddelbare naiviteten. Det er nok forankret i kunstutdanningen også, det skal være så konseptuelt, det skal provosere, sier hun.

– Ja, jeg blir litt provosert av det! utbryter Aftur.

Hadde du fått et bilde av Oslo med kun bygninger fra de siste femti årene, hadde det vært verdens styggeste by

Öde Nerdrum, skuespiller og billedkunstner

På gjensyn: Regissører Aftur Nerdrum og Adara Ryum sier de kommer tilbake med mer som teaterduo. – «Nietzches siste dager» neste? – Uff, nei!

◀ **Innspur:** 28. august smeller det på scenen. – Det er alltid helt krise mot slutten av en teaterproduksjon. Men sånn må det være, sier regissør og jusstudent Adara Ryum.

Tørker av støvet: Stykket ble skrevet av Odd Nerdrum i 2002, men det er først nå det settes opp på norsk jord.

Stygge ting

For hva har egentlig skjedd med kunsten? Hva var det denne fyren som aldri forlot sin hjemby, stelte i stand? Öde Nerdrum er i hvert fall ikke spesielt imponert av samtiden:

- Lages det for mange stygge ting i dag?
- Ja, det gjør det.

De som lager stygge ting, blir beskyttet av en abstrakt idé om at kunst ikke handler om sanselige gleder, mener Öde. I stedet er det kun vakkert det som appellerer til intellektet, som igjen øker avstanden mellom folk flest og kunsten.

- Hadde du fått et bilde av Oslo med kun bygninger fra de siste femti årene, hadde det vært verdens styggeste by. Har du i en gammel by ikke skapt noe som forbedrer den, de siste femti årene, så er man ute og kjøre, sier han og legger til:
- Det blir bare verre og verre.

Og kunstpolitiet som ikke forstår seg på kunst, har inntatt akademia. Öde tviler ikke på at man blir flink på kunstens regler dersom man studerer ved Kunsthøgsko-

len, men det var disse reglene, da:

- Den intellektuelle leken som modernismen er, blir veldig snever, sier han. Han peker heller på verdien av å imitere verden og gjenskape det vakre vi opplever.
- Da er det beste stedet Nerdrumskolen.

Skjønnhet og pinlig stillhet

I tillegg til regi er Aftur Nerdrum ansvarlig redaktør i kulturtidsskriftet *Sivilisasjonen*, som slår fra seg med mottoet «Skjønnheten skal frelse verden».

- Når var verden på sitt skjønneste?

Aftur kvier seg for å ty til klisjeene, men hun må til slutt svare det antikke Hellas.

- I Grekenland var det fri eros overalt, alle var sammen med alle, alt var snudd på hodet. Det kan man også se i klærne de hadde på seg, kvinnenes kjoler var mye luftigere og mer gjennomskiktige.

Siden den gang har vi lagt lenker på oss selv, mener hun.

- Jeg tror ikke det er skjønnheten,

men dialogen som skal frelse verden, innvender Öde.

Når vi snakker med hverandre, blottlegger vi vår egen tenkning, sier han. Samtidig gjør vi altfor lite av det i dag. Öde mener det illustreres av hvor høyt musikken spilles på kafeer og utesteder:

- Vi vet faktisk ikke hva vi skal snakke om, så det er greit med høy musikk. Vi må ha enda flere pinlige stillheter, for å få satt i gang dialogen igjen.
- Tror du Kant avskyr den pinlige stillheten?
- Ja, han var ikke så veldig sosial av seg. Han fridde til en dame en gang, hun sa selvsagt nei. Kant er ikke en mann man gifter seg med.

Ut av lesesalen

Tilbake til kunsten som forlot oss. Blant maleriene og skulpturene i galleriet snakker Aftur med sukk om hvordan kulturen har fått en snever betydning, noe kun en akademisk overklasse driver

med. Det til tross for at kultur i hennes øyne er noe i utgangspunktet lett å forstå seg på, noe som belyser alles hverdag, uavhengig av klassebakgrunn.

- Det som endrer verden, er å se noe som er dypt menneskelig som man kjenner seg igjen i, sier Adara.

For å ta tilbake nytelsen Kant tok fra oss, mener hun vi bare må komme oss ut av lesesalen, skape litt og nyte det.

- Noen må gjøre det, legger hun til.

Til slutt vil Universitas' utsendte vite hvilke tre personer fra verdenshistorien Öde ville ha invitert på middag.

- Henrik Ibsen, Apelles og Schumann, svarer Öde.
- Jeg kunne ha valgt Brahms, men han var visstnok veldig sur.

MIN STUDIETID

– Jeg er sosialisert til ikke å si ifra

For en fullsatt sal kritiserte Jonas Eika Danmarks statsminister for å føre en rasistisk politikk. Forfatterstudiene åpnet øynene hans for politisk kunst.

Portrett

tekst og foto Gina Grieg Riisnæs

– Jeg var veldig nervøs. Jeg skalv inni meg, sier Jonas Eika.

Universitas snakker med den danske 28-åringen over telefon, samme dag som han egentlig skulle vært i Oslo for å promotere den norske utgivelsen av boken *Etter solen*. I fjor mottok han Nordisk råds litteraturpris for det litterære verket, som den yngste noensinne.

– Jeg trodde ikke jeg kom til å vinne, fortsetter han.

Likevel skriblet han ned noen velvalgte ord i taketalen et par timer før prisutdelingen. Videoen av unge Eika som snakker til en sal fullsatt av Danmarks kulturelle og politiske elite, gikk fort seiersrunden på sosiale medier. Det er ikke hver dag en ung forfatter sier rett ut til landets øverste leder at hun fører en politikk som tilrettelegger for rasisme.

Forvirret og fandenivoldsk

Eika sier det han mener. Dét har ikke alltid vært tilfellet.

– Jeg vokste opp i en hvit middelklassefamilie. I den kulturen, fra mitt perspektiv, blir du ikke oppmuntret til å si det som det er. Jeg er sosialisert til å ikke alltid si ifra, forteller han.

Å si det du mener, og stå opp for det som er rett, mener han er en livslang øvelse, enten det er med setninger som bryter litterære regler med mystiske stavelser og globale perspektiver, eller på scenen foran politiske styresmakter.

Det var i studietiden at Eika selv sperret øynene

opp for mulighetene som ligger i å kombinere litterære skriblerier og politisk engasjement. Dét var ikke bare enkelt. 23 år gammel begynte han på Forfatterskolen i København – notorisk kjent for å føre en hard skole. Som student husker han seg selv som:

- Hovedsakelig forvirret. Jeg hadde ikke mye erfaring og leste konstant nye ting.

I dag beskriver han tiden på skolen som interessant, men intens.

- Skolen har en fortid basert på ideen om at folk må brytes ned for å skape noe, forteller Eika.

Nettopp denne beinharde pedagogiske filosofien tror han er gjennomgående i flere kulturelle utdanninger. Eika understreker at det ikke nødvendigvis var slik da han gikk på forfatterskolen:

- Mye hadde blitt gjort for å endre institusjonen og gjøre det til et fint sted å komme. Men deler av den ideen hang igjen. Du kjenner det i kulturen.

Eika syntes det var særlig utfordrende å få arbeidet sitt plukket fra hverandre av både medelever og lærere.

- Å få mine egne tekster kritisert var veldig overveldende. Jeg var alltid utmattet, minnes han.

Det viste seg dog å funke. Fire måneder etter siste eksamen i 2015 kom den første boken hans ut. I fjor kom bok nummer to – og ga med det Eika en stødig plass i nordisk litteratur.

Just do it

Eika forteller at han har funnet arbeidsro i livets pandemiske presens, men svarer fort på spørsmål om hva han savner mest fra livet før korona:

- Fester, sier han og ler.

- Store dansefester.

At ikke alle er heldige nok til å ha samme syn på den pågående situasjonen, synes han er viktig å un-

derstreke.

- Å følge regler for sosial distansering er et privilegium. Det er noe usant at vi som er privilegerte, er stengt ned. *Lockdown* er en pause. Vi kommer tilbake til en fremtid og et sosialt liv. Det er ikke tilfelle for alle, sier han.

Eika tviler på at krisen vil føre til radikale endringer i verden.

- Hvis jeg har noe håp om hva vi kan lære av krisen, er det at folk får en større følelse av delt ansvar for hvordan vi burde organisere samfunnet.

For å få til det mener Eika det er viktig å si ifra. Så hva slags råd har den til tider sjenerte forfatteren til unge som vil bruke stemmen sin?

- Jeg tenker at privilegerte mennesker burde bli bedre til å gi plass. Samtidig kan det gjøre at folk blir veldig passive. Så det neste steget er å kjenne igjen når det er viktig å si noe, svarer han og avslutter:

- Det krever øvelse. Men bare gjør det.

Jonas Eika

+ Født i 1991

+ Vokste opp i Hasle i Danmark

+ Forfatter og aktivist

+ Ble ferdig på Forfatterskolen i København i 2015

+ Vant Nordisk råds litteraturpris i 2019 – den yngste noensinne til å vinne prisen

Meningssterk: Som både forfatter og aktivist oppfordrer Jonas Eika alle unge til å både ta og gi plass. Til Universitas snakker han om både skole, forfatterskapet og korona.

VEGA TEATER PRESENTERER
HØSTEN 2020

AV ROLF KRISTIAN LAHSEN
MED MUSIKKEN TIL SØNDRE JUSTAD

eggs 'n' bakey
FORESTILLINGER OM KJÆRLIGHET

MEDELEVER: LENE HEIE HALLÉN, SEBASTIAN SVITTEBO MYERS OG HEIDE AGA SØDELSTEEN
SCENOGRAFI: EVEN BØRUM LYSDESIGN: OSCAR LØBHE MUSIKALSK LEDELSE: BÅRD WATN
MASKER OG HÅR: EVA SHARP

Dramatikkens hus

STUDENTRABATT

Billetter 360 kr (ord. 450 kr)
Kjøpes www.vegascene.no

Forestillingen spiller fra 27. august - 19. september.

Velkommen til Vega Scene, Hausmanns gate 28.

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Dødelig brunfarge

Vi er vel alle litt på tuppene i disse pandemitider, men Studvest-journalist Anna Julie Bergesen har tatt den naturlige skepsisen til et nytt nivå.

– Det hele startet en uskyldig søndag ettermiddag da jeg og to venninner skulle spille bowling, sier hun og legger til at nabo-banen var besatt av en uvanlig solbrun barnefamilie.

– I og med at også barna var solbrune i huden, skjønte jeg raskt at denne gløden ikke kom fra flaskene til Sophie Elise. De hadde solt seg. Med det begrede-lige norske sommerværet friskt i minnet kunne hun ikke trekke noe annet enn følgende konklusjon:

– Shit. De har vært i Syden. De har korona.

Med et gjennomsnitt på 231 regndager i året kan jeg jo forstå at noen solbrune poder får var-sellampene til å blinke. Men litt «Glöd» fra Sophie Elise hadde kanskje ikke vært så dumt for å farge opp den blendahvite hver-dagen mellom de syv fjellene?

Mysterium forsvunnet D

Mens politiet i Trondheim jaktet på øltørste faddergrupper, har et aldri så lite krimdrama utspilt seg i parken bak Studentersamfundet i Trondheim. D-en i Studenter-samfundets nye skilt har nemlig blitt stjålet, og den/de skyldige er ennå på frifot.

– Alle bare fikk panikk da det ble oppdaget, sier Lan La fra Markedsføringsgjengen ved Samfundet, som har vært ansvar-lige for å sette opp skiltet. Hun vil derimot ikke svare på spørsmål om bokstavtyvene kan ha benyt-tet seg av drill for å løse skruene fra skiltet:

– Om vi røper dette, så frykter jeg at flere bokstaver kommer til å forsvinne.

Dusken opplyser videre om en rekke togafester helgen for-brytelsen ble begått, og det er ikke utenkelig at noen «spøke-fulle studenter» står bak forbry-telsen. La tar riktignok hendelsen med et smil og legger ikke skjul på at hun trives i rampelyset:

– Vi vurderer å lage en ny en, men egentlig liker vi oppmerk-somheten, så det spørs, sier hun.

Men om D-en tilfeldigvis skulle dukke opp på et vors, «blir det konfrontasjon», ifølge La. Er du student i Trondheim, gjør du altså lurt i å gjemme vekk drill-sakene før La og resten av Mar-kedsføringsgjengen kommer på besøk.

Ukas tweets:

Siss Vik @sisssvik
Ok, Twitter, viktig spørsmål: Blir man tjukk eller tynn av popcorn? (Krysser fingrene)
Slapp av Siss, du blir ingen av delene, men kan fort få litt luft i magen. (Krysser fingrene for at det ikke popper seg opp neste gang du skal på lufta.)

bobby bacalao @Mathomolew
Det er så fantastisk når politikere jeg har snortet kokain med kritiserer northug for å sniffe kokain.
Bad boy, bad boy, what you gonna do? Universitas 06.07.2020 (for de som husker).

enorm valp @jonathrg
en monoton kvinnestemme som sier «ørene lukkes» når jeg er i ferd med å høre noe jeg ikke like
En kraftig mannestemme som sier «ørene åpnes» hver gang
Anders Tegnell åpner kjeften

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Åpenhet fører til mindre ensomhet

Ensomhet

Grete Herlofson, generalsekretær i Norske kvinners sanitetsforening

Det er både spennende og moro å begynne på et helt nytt studium. Er du nyinnflytta, kan denne tida også være skummel. «Finner jeg noen jeg kan henge med, kommer jeg til å få gode nok karakterer, og hvordan vil koronasituasjonen påvirke min læring og sosialisering?»

Det er sikkert mange spørsmål som står i hodet ditt nå, som ikke helt har nådd overflaten ennå. Du har opplevd mye hittil, fadderuka er over, og du har nettopp begynt å studere. Når hverdagen er her og inntrykkene har blitt normalisert – da kan det være at du, som mange andre, kjenner på ensomheten. Nesten én av tre studenter opplever ensomhet i studietida, viser resultater fra Studentenes helse- og trivselsundersøkelse fra 2018. Undersøkelsen er basert på en tid hvor vi alle var, og følte oss, friere. Når så mange føler seg ensomme i en tid før korona, hvordan opp-leves da utfordringene med ensomhet nå?

Koronasituasjonen har fungert som et forstørrelsesglass – det som var kjipt og vanskelig før, kan oppleves enda kjipere og vanskeligere for deg nå. Ensomhet kan virke skamfullt og tabubelagt, men det vi har sett etter lang tid med karantene, er at flere tør å åpne opp om dette.

Det som er viktig hvis du føler deg ensom, er at du kan gjøre noe med det. Snakk om det med venner og andre, vær åpen om det – kanskje gjennom Instagram eller Jodel? Din åpenhet rundt emnet kan hjelpe andre i din situasjon og bidra til at du får nye venner. Det å flytte til en ny by og starte på helt nye studier er kjempegøy. Det som veldig ofte gjør studietiden din så minnerik, er alt det som skjer når forelesningene er over. Bli med på studentlaget i håndball, meld deg på kvisslaget, bli aktiv i studentpolitikk eller noe helt annet. Et sted som i hvert fall tar deg imot med åpne armer, er frivilligheten.

Veldig mange har åpnet øynene for hva det å være frivillig innebærer, spesielt i den koronasituasjonen vi befinner oss i nå. Frivilligheten er som en stor pose med godteri, det er så mye forskjellig du kan velge å engasjere deg i. Som frivillig er du ikke bare en ressurs for andre. Det vil også gi deg en enorm glede å bidra i samfunnet, i tillegg til å få deg mange nye venner. Det er du som avgjør hvordan du vil at din tid som student skal være. De gode relasjonene kommer dessverre ikke over natta. Du må aktivt jobbe for å involvere deg og investere tid i de miljøene du har lyst til å bli en del av.

Vi i Sanitetskvinnene ønsker deg og alle dine medstudenter et godt studieår, nyt denne tida!

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

Føler du deg isolert og ensom? Det vil bare bli verre og verre ...

Universitetsavisen Khrono har intervjuet et knippe av landets mest pessimistiske psykologer om koronahøsten

Lik praksis for alle

Praksis

Andrea Dybdal Rogne og Katharina Dimmen Kristoffersen, Lektorprogrammets programutvalg

Praksis er en sentral del av mange studier ved Universitetet i Oslo, inkludert Lektorprogrammet. Dette er viktig for å utvikle forståelse for lærerrollen og sikre gode lærere i fremtiden. Ifølge rammeplanen for lektorutdanning må alle lektorstudenter ha 100 dager praksis i løpet av studiet, noe som gjør praksis til et krav for å få fullført graden. Mange praksisskoler befinner seg utenfor Oslo, som medfører at rundt halvparten av lektorstudentene må ha billett til kollektivtransport i flere soner enn de vanligvis ville ha hatt. Dette vil medføre ekstra utgifter for et allerede stramt studentbudsjett. For mange teller hver eneste krone når man skal komme seg fra én utbetaling til den neste. Lektorprogrammets programutvalg mener at ekstra reiseutgifter skal dekkes av institusjonen.

Regjeringen har uttalt at gratisprinsippet fortsatt skal gjelde i norsk utdanning. I brev av 7. juli 2017 uttaler Kunnskapsdepartementet at «gratisprinsippet innebærer at norsk utdanning skal være gratis, og at studentene derfor heller ikke kan pålegges mindre utgifter når man gjennomfører kurs, studieturer og lignende som er obligatorisk for studentene». Hvorfor skal obligatorisk praksis unnsnippe dette prinsippet?

I en artikkel publisert i Khrono 20. januar, svarer Kunnskapsdepartementet oss at «utgifter til livsopphold, slik som reise til og fra studiestedet, i utgangspunktet må dekkes av studentene selv. Det gjelder også når studenter er i praksis». Vi er helt enige i at man må betale for reisen til sitt faste studiested, men ingen av praksisskolene er våre faste studiesteder. De er spredt utover store deler av Oslo og Viken, og det kan for flere bli en merutgift på nært tusen kroner i måneden.

«Alle skal ha like muligheter til utdanning uavhengig av økonomiske forutsetninger»

For det andre blir studentene utplassert av instituttet med få muligheter til å bytte. Derfor blir tidligere statssekretær Rebekka Borschs utsagn, om at dette må sees på samme måte som at noen studenter bor nærmere utdanningsinstitusjonen og andre ikke, en forenkling av problemet.

Alle skal ha like muligheter til utdanning uavhengig av økonomiske forutsetninger. Refusjonsordning for reiser til praksis er allerede etablert for lærerstudenter på Oslomet dersom visse kriterier er oppfylt,

blant annet at reisen er utenfor sone 1. Det finnes også etablerte refusjonsordninger på Universitetet i Oslo, som på Det medisinske fakultet og Institutt for psykologi. Gratis praksis må være en selvfølge når det er en obligatorisk del av studiet. Lik praksis for alle!

universitas@universitas.no

Bachelor i surfing mot økonomisk trygghet

Studentøkonomi

Synne Sørgerd, bachelorstudent på Ifi ved UiO

Mine ideelle 20 studiepoeng i semesteret kvalifiserer meg til en utbetaling på omtrent 5450 kroner i måneden. Der den ordinære student kan klare seg så vidt, ser det magert ut for meg nå. Legg til at jeg heller ikke kvalifiserer til studentrabatten på månedskort hos ruter og at jeg etter seks måneder også møter krav om å betale ned på lånet jeg fortsatt mottar, så ser det ganske håpløst ut. Etter endringen i omgjøringsstipend i 2018 blir heller ikke hele lånet omgjort til stipend, selv om graden jeg sitter igjen med etter et ekstra år eller to, skulle bli den samme som mine normerte studiekamerater. Dagen(e) i uken jeg tenkte å bruke

til noe annet fornuftig, må med ett fylles med deltidsjobb, og spinninga går sannelig opp i vinninga.

La det være klinkende klart – jeg har aldeles ingen rett til å få betalt for å gjøre mindre enn andre. Jeg kan godt forstå alle de samfunnsøkonomiske grunnene til at det å fullføre på normert tid er villet politikk. Men det er verdt å utforske om det skal gå an å velge å leve på litt mindre, for å kunne leve litt saktere. På samme måte som en på borgerlønn sannsynligvis fortsatt ønsker å jobbe, så ønsker jeg å bruke den frigitte tiden fra et fullt semester på noe nyttig, være det frivillighet eller meningsfylt hobby. Gi meg et alternativ! Slipp meg fri fra markedet og den evige økonomiske vekstens klamme lenker! Ikke anta at en romsligere økonomisk situasjon med mer fritid vil gjør

re meg eller medborgere for øvrig til en byrde fordi vi ikke strømmer optimalt fra utdannende heltidsgeskjeft til inntektsbringende heltidsgeskjeft. Heldid, hva skal det bety? Jeg lever hele tiden.

Inntil stipendordningen justeres eller arbeidsuken innskrenkes, gjør jeg det eneste jeg kan gjøre – jeg bytter en bachelor med integritet inn i en fritt sammensatt kvalifikasjon i gjennomføringsevne tatt på normert tid og surfer av gårde på AST1010. Ta den, Lånekassen. Ta den, normert studieprogresjon. Så skal dere se denne kolleksjonen av surfeperler gjør sin økonomiske samfunnsnytte den dagen jeg ikke får jobb.

debatt@universitas.no

«På samme måte som en på borgerlønn sannsynligvis fortsatt ønsker å jobbe, så ønsker jeg å bruke den frigitte tiden fra et fullt semester på noe nyttig, være det frivillighet eller meningsfylt hobby»

Et første møte med studentpolitikken

Studentpolitikk

Hanna Koppang og Harald Bøe, Gjestelista

I våres snublet vi inn i UiOs studentpolitikk, uten å helt vite hva vi gikk til. Vi var spente og nervøse, men gledet oss til å ta del i noe nytt. Vi møtte en politisk institusjon som vi oppfattet at verken var åpen for nye ideer eller nye deltakere. Vårt inntrykk er at man allerede må kjenne noen i Studentparlamentet ved UiO(SP), eller ha sittet tidligere, for å få en plass ved bordet. I tillegg ble kritikk avfeiet som urealistisk og med en holdning om at «de gamle vet best». Vi ser to problemer ved studentpolitikken som kan ha ført til at vi ikke følte oss velkomne.

For det første opplevde vi lite rom for uenighet. Den politiske teoretikeren Chantal Mouffe skriver at demokrati grunnleggende baserer seg på nettopp dette. Uenighet her handler ikke om å ha ulike meninger, men å skape et aktivt rom for ulikhet og motsetning. Dette er basis for all politikk, og et reelt studentdemokrati må tilrettelegge for åpen

uenighet, ikke lukket konsensus. Vi opplevde en avskrivelse av stemmer som befinner seg på utsiden av det etablerte.

For det andre opplevde vi liten endringsvillighet og refleksjon rundt studentdemokratiets funksjon. Tidligere SP-leder Christen Wroldsen skriver i Universitas 29. august: «[...] De som liker å skrike høyt om studentdemokratiets falitt, skyter seg selv i foten. Å nedsnakke demokratiet svekker tillit og engasjement, ikke motsatt.» Et demokrati er aldri perfekt eller fullendt, og ved å ikke stille spørsmål ved status quo vil det stagnere. Kritikk av demokratiet svekker ikke tillit, det understreker at vi aldri er nådd fram til mål. Vi er nødt til å kontinuerlig revurdere, kritisere og reflektere over systemene vi bygger, ellers stopper vi opp.

«Hvordan kan vi engasjere den bredere studentmassen til å delta, når ikke engang de som har blitt valgt inn i Studentparlamentet, føler seg velkomne?»

Hvordan kan vi engasjere den bredere studentmassen til å delta, når ikke engang de som har blitt valgt inn i SP, føler seg velkomne? Vi mener at uenighet, selvransakelse og endring er de beste rettesnorene for nye forbedringer av studentdemokratiet. Vi må være fantasifulle og eventyrlystne. Vi må være villige til å eksperimentere og åpne for å prøve nye løsninger. Studentdemokratiet, som et lokalpolitisk mikrokosmos, er en ideell plattform for dette.

Gjestelista har tidligere foreslått å opprette en borgerjury ved UiO. For eksempel som et ekstra rådgivende kammer i Studentparlamentet bestående av tilfeldig utvalgte vanlige studenter. Dette vil være et viktig steg i retning av et mer inkluderende studentdemokrati.

Vi holder oss ved godt mot og gleder oss til å bli bedre kjent med studentpolitikken, slik at vi kan jobbe sammen om å revolusjonere studentdemokratiet.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Fride Selnes Jensen**
anmeldelser@universitas.no 986 44 292

 Bok:

Lekent om maten i klimaspagaten

Mer enn mett er mer enn bare en smakfull kokebok, det er også et grundig stykke matkunst og et skippertak for klima.

Mer enn mett

Forfatter: **Mia Frogner**

Forlag: **Frisk**

Blir jeg mett? Smaker det noe? Må alle bli veganere? Hva med soya og avokado? Med slagordet «økt bevissthet, ingen pekefinger» geleider Mia Frogner leseren inn i en plantebasert matverden. Og selv med to tidligere kokebok-publiseringer i samme gate, greier Frogner likevel å gjøre noe helt nytt denne gangen. Med en leken og folkelig tilnærming inviterer hun leseren til å tenke helhetlig om mat og byr på langt mer enn bare oppskrifter. For selv om mat er tradisjon, hygge og sosialt, mener Frogner det også er vår beste sjanse ut av klimakrisen.

Gjennomsnittsnordmannen spiste 51,9 kilo kjøtt i 2019. Av 30.000 bønder i landet er det bare 2 prosent som driver med grønnsaksproduksjon. Vi vet jo at kjøttproduksjon utgjør et av de største kakestykkene i klimautslippsbrøken, men å endre på noe så kjært som mat sitter langt inne. Det forstår Frogner, men hun gjør likevel et tapert forsøk. Hun tar fatt på klimasaken fra kjøkkenbenken på en ująlete og enkel måte. Dette vinner hun på. Glem kokeboken til den stereotypiske, yoga-elskende veganeren som spiser acai bowls og drikker sellerijus. Her er delikatesser og eksotiske ingredienser satt til side for å hylle sesongbasert og lokal mat, og øverst på podiet står restemiddagen (eller restefest, som forfatteren selv foretrekker å kalle det). Her er ikke målet å følge en oppskrift, men å forstå den. Ingrediensene beregnes ikke i gram og desiliter, men i klype, klunk og slump. Vi oppfordres

til å smake på maten og være med i prosessen, og som Frogner selv sier det: «Etter du har laget oppskriften et par ganger, er den din.»

Frogner, en bygdejente fra Distrikts-Norge med besteforeldre på gård, skremmer ikke bort han som vanligvis stempler prat om bærekraft og klimasmart mat som grønn propaganda. Hun har satt av en tredjedel av boken til å forklare og ufarliggjøre alt som har med mat, miljø og klima å gjøre, slik at togradersmålet, Parisavtalen, matsvinn og klimarapporter kan bli forståelig for hvermannnsen. Med et behagelig språk som oser av grundig kildearbeid, trekker hun elegant linjer mellom klima og matproduksjon. Hvorfor er ikke norsk, rødt kjøtt mer miljøvennelig enn en avokado fra importert fra Chile? Hva er problemet med soya? Her får du både klimastoff og plantebasert ernæring «for dummies», uten at det blir kjede-

lig påfyll for deg som allerede er belest på området.

Mer enn mett har en smart oppbygning og et logisk system som tilfredstiller OCD-nerven. Samtidig er det hele gjort veldig enkelt. Den er delt inn i tre deler: før vi spiser, det vi spiser, og restefest. Innbakt i kapitlene ligger det huskelister, prioriteringslister og tips til hva som kan byttes ut med hva. Bør du velge importert økologisk grønnsak eller norsk, ikke-økologisk, grønnsak? Frogner har svarene – og helst gjerne i form av en liste. Du slipper dessuten å måtte haste av gårde til butikken for å kjøpe den ene ingrediensen du mangler. Har du ikke gulrot? Vi bruker sopp. Trenger du å bruke opp noen

vasne tomater? Putt det i her. Så lenge du har de aromatiske basene på plass og har knukket umami-koden, får du lov til alt, sier Frogner. Bortsett fra å kaste noe, da. Men med et resteregister bakerst i boken, som matcher

hva enn du skulle ha igjen med en oppskrift i boken, slipper du uansett det.

Det er ikke mye å utsette på Frogners tredje kokebokpublikasjon. Men med en antagelse om at Frogner ønsker å engasjere et bredt spekter av nordmenn, kan det grafiske, nærmest barnebokaktige uttrykket trolig bli en snublepinne på veien dit. Med fargerike sommerfugler og små markjordbær over oppskriftene frykter jeg at hun hovedsakelig appellerer til et allerede grønn-frelst publikum. Mister hun grillkongen Rolf på 52 år allerede ved første blikk? Kanskje. Kunne hun ha fanget ham opp på en annen måte, men med samme budskap? Et godt spørsmål. Med sitt sukkersøte omslag og flink-pike-budskap sper hun muligens bare videre på veganerstereotypien.

Kanskje er du en av de som først dras inn i boken av det eventyrlige omslaget, den fortryllende grafikken og de vakre matbildene. Kanskje ikke. Men det er uansett ikke det som får deg til å bli. *Mer enn mett* er mer enn bare en kokebok, og jeg drister meg til å påstå at den også er en fremtidens kokebok. Fremtidens kokebok må se klimakrisen i hvitøyet og tenke sesonger, ernæring og ressurseffektivitet. Samtidig bør det jo også smake himla godt. Her treffer Frogner på alle punkter.

Caisa Linea Hagfors

anmeldelser@universitas.no

 Bok:

Vulgært og distansert om sørgelige liv

Tittelen tro er *En riktig stygg bok* både grotesk og ubehagelig, men også usympatisk - tross utroskap og rusmisbruk.

I *En riktig stygg bok* møter vi en navnløs alkoholiker som bor på Lille Tøyen med sin navnløse kone. Ekteskapet og livene deres males frem som sørgelige, med kranling, utallige sidesprang, alkoholrus og tidvis annen rusmisbruk. Boken er delt i to, med del én satt til Oslo og del to til Syden.

Bokens skarve 117 sider omkranser altså en manns svært dysfunksjonelle liv, uten at leseren egentlig kommer nær ham. Rusen og det notoriske utroskapet preger både tankene og handlingene hans. Det er ikke mye vi får vite, annet enn at han er oppvokst av snever tysk litteratur, selv skriver verk som aldri blir utgitt, og at han er arbeidsløs. Hans kone får også en viss plass i boken, men dype eller samvittighetsfulle

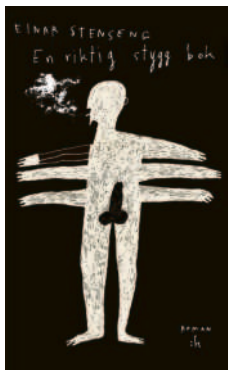
refleksjoner fra mannen uteblir nesten uten unntak. Han oppleves som slem og selvcentrert.

Stilen i romanen kan minne om franske Houellebecq. Fortellingen oppleves nesten som en beretning som blir presentert i en tidvis akademisk stil, med vulgært språk og grove sexskildringer: «Nå fikk han se at Frøken Lux' underliv i opphisset tilstand forvandlet seg til å se ut som det til en liten hund, en hannhund med uerigert hundepikk og med hud som slangeskinn, sleipt og med nyanser av fiolett [...]»

Vi får hele historien fortalt fra en forteller som står utenfor historien og som skildrer handlingen i en ironisk og distansert tone.

Fortellerstemmen blir spesielt tydelig i de delene av boken der fortelleren ikke bare kommenterer historien, men også sin egen posisjon. Den er på én og samme tid både det mest irriterende og det mest interessante momentet i boken. Uten den ville boken vært sørgelig på grunn av den forferdelige oppførselen til hovedkarakteren, men den ville heller ikke vært så stygg – eller interessant – som den er.

At historien er fiksjon og en oppdiktet historie fra et bestemt perspektiv, er noe som gjøres tydelig i romanen. Hvordan en historie, eller et liv, kunne vært annerledes hvis andre valg ble tatt, er blant temaene

En riktig stygg bok

Forfatter: **Einar Stenseng**

Forlag: **Kolon**

som tas opp. Den kan få leseren til å reflektere rundt eget forhold til andre mennesker, og til fortelleren og fiksjonens makt.

Ved en annen fortellerstil kunne historien vært presentert på en langt mer sår og emosjonell måte. At den ikke er det, gjør at sørgelige liv blir presentert uten at leseren sitter igjen med sympati for noen av karakterene. Så kan man spørre seg selv om det er bra, og om den versjonen vi har fått servert, kanskje også er den vi ønsket. Den holder i det minste det den lover, både på godt og vondt; den er en riktig stygg bok.

Tuva Vik

anmeldelser@universitas.no

Konsert:

Nesten full skår for Skovveien

Etterlengtet: Skovveien holdt slippkonsert på Rockefeller for albumet de slapp i april.

Kollektivet fra Frogner møtte restriksjoner på Rockefeller, og vant.

Det er lørdag og sensommerstemning i Oslo når guttene i Skovveien, bandet som slapp sitt selvtitulerte debutalbum i slutten av april, åpner dørene til en etterlengtet slippkonsert. Gruppen startet opp for knappe to år siden, og de har allerede solgt ut (et koronabegrenset) Rockefeller. Men idet publikum ankommer, er det likevel tydelig at konserter ikke lenger er hverdagskost. Unge, solbrune fans som ellers vil trenge seg frem, helt foran ved scenen, må nå finne seg plass ved rader av bord, og med den kjente meteren i mellom.

Skovveien har gjort seg kjent på relaterbare tekster og leken energi. Det er derfor ekstra synd å se at stemningen i salen – til tross for bandets innsats – er seg å dra i gang. «Det er deilig å være her selv om dere sitter, ikke sant?» Omstendighetene er uheldige, men bandet lar seg ikke tøyte. På scenen holdes energini-vået høyt, og guttene spiller på alle triksene i boka.

Omtrent fire låter og like mange halvlitere inn i forestillingen løser det, og idet en av vokalistene hopper ned fra scenen og menger seg med sine trofaste fans, setter han stemningen for resten av kvelden. Ved inngangen selges det fotballmerch med Skovveien-logo, og med ett blir det både allsang og veiving av skjerf,

Skovveien

Hvor: [Rockefeller Music Hall](#)

Når: [22. august](#)

akkurat som på fotballkamp.

Til tross for at de er ferske, er det ingen tvil om at dette er musikk, og artister, som egner seg godt på en scene. Saksofonisten, som er det nyeste tilskuddet til gruppens lydbilde, er også med på scenen og hever både opptreden og musikkopplevelse. Guttene danser rundt oss og hverandre som på kollektiv-fest. Publikum blir revet med, og for en liten stund glemmer man alt om restriksjoner.

«**Det har gått** så lang tid siden albumet ble sluppet at vi har begynt å jobbe på et nytt», ler en av bandets to vokalist og introduserer oss for en drømmende ny demo. Vokalen er noe ujevn, men helheten reddes likevel inn av et forseggjort sceneshow og god, upretensjøs stemning.

«**Ta med dere** skjerf og dra ut på byen», avslutter gjen-gen, idet klokken nærmer seg elleve. Byen er kanskje ikke et alternativ, men inne på Rockefeller er det fortsatt lørdag, og Skovveien har gitt oss en litt lang kveld.

Fride Selnes Jensen
anmeldelser@universitas.no

Leket: Stemningen satt noe seigt, men Skovveiens upretensiøse utstråling fyrte opp publikum, mener Universitas anmelder.

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)

Fride Selnes Jensen, anmelderredaktør

boy pablo – rest up
Boy pablo sjarmerer som alltid

Virkelig – Det frie menneske
Snart nytt album fra Virkelig!

Ultraflex – Work Out Tonight
Deilig sær sound med like sær video

Kars, Lars Vaular – Anthem
Vaular tar Lille Tøyen under vingene

Kulturkalender uke 35

Musikkfest Oslo 2020	29/08	Stas bingo på Blå	02/09
Denne sommeren har det ikke vært mulig å skape den magiske festivalstemningen uten å gå på akkord med smittevernregler og sunn fornuft. Musikkfest Oslo slår likevel et slag for bransjen og arrangerer en festival-aktig greie fordelt på 15 scener over hele byen – fra Prindsen Hage til Hausmania, Kaja Gunnufsen til Bendik HK.		Hva er stas bingo, spør du? Det er bare en helt vanlig kveld med Bingo-kongen, men nå «i disse koronatider» er enhver mulighet til å være sosial på forsvarlig vis litt ekstra stas. Ta med deg en symptomfri venn og håndsprit; Oslo er kanskje rød sone, men det er ikke Blå!	
På scener i hele Oslo: Program og info på musikkfest.no Lørdag klokken 11.00–23.00 Pris: 0–100 kroner		Blå Klokken 18.00–22.00 (kom i god tid) Reserver plass på Facebook-arrangementet!	
Kilosalg	30/1	Kveldskroki på Granum	02/09
Denne sommeren har det ikke vært mulig å skape den magiske festivalstemningen uten å gå på akkord med smittevernregler og sunn fornuft. Musikkfest Oslo slår likevel et slag for bransjen, og arrangerer en festival-aktig greie fordelt på 15 scener over hele byen – fra Prindsen Hage til Hausmania, Kaja Gunnufsen til Bendik HK.		Er du interessert i å tegne? Eller er du bare ute etter et nytt sted å sjekke opp kunstnertyper? Einar Granums kveldskroki byr på begge deler! Alt du trenger, er noe å tegne på og noe å tegne med, så skjer resten av seg selv. Kanskje oppdager du en ny, kreativ side, kanskje en ny høstflørt.	
Skatten Oslo Klokken 12.00–15.00 Pris: 100 kroner for 1 kilo tøy		Einar Granum Kunstfagskole Klokken 18.00–20.00 Pris: fra 40 kroner	

Thale Heldel Engelsen, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Bruk munnbind – men bruk det riktig

Hvem: [Studenter](#) Hva: [Munnbind](#) Hvorfor: [For at det skal ha noen effekt](#)

Helsedirektoratet anbefaler bruk av munnbind på kollektivtransport. Basert på mitt eget øyevitne er studenter relativt flinke til å følge anbefalingen. Men hold på applausen. For at bruken skal være effektiv, må den være riktig! Nei, du kan ikke dra munnbindet ned på haken, gni de bakteriefylte fingrene dine på innsiden av munnbindet og ta det på igjen

når det passer deg. Kliniske munnbind er til for engangsbruk. Kast det! Nei, det holder ikke at munnbindet kun dekker munnen, det må faktisk dekke nesen også. Og ja, du må også rengjøre hendene før du tar det på deg. Alt du trenger, er sunn fornuft. Ellers en hyllest til alle koronabekjempende lesehester, måtte hell og lykke følge campus!

Maria Støre, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Skjerp smattingen!

Hvem: [Smattern](#) Hva: [Griseri](#) Hvorfor: [For å overleve](#)

Du som aldri lærte deg å spise ordentlig: Jeg er her for å sette ned foten en gang for alle. I årevis har jeg sagt forsiktig fra, spurt om suppen er for varm, eller om forkjølelse er grunnen til smatting. Svaret har vært en liten latter, etterfulgt av mer «slrrrrrrp slrrrrp nom-nom». Kanskje noen har ment at jeg er sensitiv, at litt munnlyder må man da tåle? Men det er mange som meg! Og vi er ikke urimelige heksete psykopa-

ter. Vi forstår at alle lager litt lyder når de spiser. Dette er derfor en advarsel til de som ikke lager litt lyder, men et helt jævla rabalder. «Men maten er varm.» Vent med å spise, da! Du spiser varmt hver dag? Du drikker varm kaffe hver dag? Hvordan har du ikke blitt myrdet på lesesalen? Og tygg med munnen igjen. Ingen trenger å se eller høre begynnelsen på din fordøyelsesprosess, din gris. Skjerp deg!

Ta 2, betal for 3

I semesterets tredje utgave av Universitas stikker Oslo av med prisen for landets dyreste studentby. Når levekostnadene overstiger studiestøtten, kan det bli økonomisk utfordrende å tre inn gjennom dørene til BI Nydalen hver dag med en dobbel kaffe latte i hånden. Forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim mener studentene burde visst hva de kom til.

– Helt siden jeg tiltrådte som minister, har jeg strategisk valgt klær med høy pris og kvalitet, for å gå frem som et eksempel på hvordan vi skal ha det i studentbyen Oslo, sier Asheim til Ad notam-redaksjonen og legger til:

– Har du ikke arv å lene

deg på, så er det mer enn god nok plass til deg på Høgskolen i Innlandet.

På ytterligere spørsmål vifter Asheim Ad notam-redaksjonen vekk med en tusenlapp og et bilde av Jeff Bezos.

Stian Waalen er én av flere studenter som har blitt hardt rammet av hovedstadens høye priser. Den en gang så lovende studenten på Business og KeyCard Administration ved BI er nå å finne i kafeen på Guriset Høyfjellshotell i Gol. Waalen vil holdes anonym og velger ikke å kommentere saken. På spørsmål om han vil kommentere saken, svarer han:

– Ingen kommentar.

Ukas studentvin

GI OSS I DAG VÅR DAGLIGE DRIKK: Chapelle du Bois, eller «trekappell» som det ifølge Google translate heter på norsk, har en varm og god duft av tre og Det gamle testamentet. Vinen er av typen rød og gir umiddelbare assosiasjoner til vinter og hyttetur. Ikke av typen med afterski og stilongsnach, men den koselige med familien: når det knitrer i peisen og du og dine kjæreste nylig har fortært en bedre hjemmelaget pizza. Dette er en rolig vin som passer til hyggelige omgivelser og bunnløst dype samtaler. Smaken er varm som en guddommelig omfavelse, med en betryggende lingring av fruktige aromaer som blir værende i munnen i lang tid.

Synne Hellevang, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Chapelle du Bois

Pris: 115 kroner

Land: Frankrike

Alkohol: 12,5 prosent

Gucci-munnbind à la HK

Høyskolen Kristiania har bestilt sorte tøy-munnbind med skolens logo på, som studentene kan hente ut gratis. Men det er ikke alle ved skolen som er villig til å drive åpen reklame for reklamehøyskolen «bare» for å forhindre smitte. Er du en av dem, kan du gjøre som 24 år gamle Christian Krogh og designe ditt eget munnbind.

– Halla, snakker jeg med Dutty Dior?

– Arne.

– Hahaha, bare tuller med deg, Arne. Alle vet jo hvem du er! Rektor på selveste HK. Det er stort, mann. Skikkelig stort. Grattis. Men du, angående den nye kolleksjonen med dritstygge munnbind dere har lansert ...

– Ja?

– En mann av få ord. Jeg liker det.

– ...

– Problemet er at jeg ikke finner dem. Hverken i kantina, Narvesen eller Café con Bar rett utenfor skolen. Hvor er det dere gjemmer dem?

– De kan du hente i resepsjonen på byggene våre. I hvert fall i Chris-

tian Kroghs gate og i kvadraturen. Om det er på Vulkan, er jeg ikke helt bombesikker på.

– Shamener. Er det lov å ta flere enn én? Jeg har så utrolig svært kjeveparti, skjønner du. Så trenger egentlig to.

– Vi har bare én til hver. Jeg har fått bare én.

– Fett, fett. Men er det lov å jazze dem litt opp?

– Det spørsmålet skjønte jeg ikke helt.

– Nei, assa. Det står jo «Høyskolen Kristiania» på munnbindet. Er det lov å mikse og trikse litt? Kan-skje spraye over skolenavnet og adde

«Gucci» eller noe som får folk til å snu seg etter deg på gata?

– Jeg tror ikke det er noen grenser for det, nei.

– Jaaa! Og er det greit om jeg, som min praksis dette semesteret, designer om alle munnbindene på skolen før dere deler dem ut? Shmelle på med «Gucci», «Abercrombie and fitch», «Kari Traa» eller «Louis Vuitton»? Når vi betaler så mye for å gå her, så må det jo se ut som vi har shpenn!

– Ja, det tror jeg går fint.

– Takk, mann. Du er best! Sees på Youngs.

KVISS CORBIN

1. Hvilken kjent politiker er innstilt som fylkesleder i Trøndelag Ap?
2. Det har nylig kommet frem at et EU-land siden 2007 har solgt pass til blant andre kriminelle og utenlandske politikere. Hvilket?
3. Hvilken bydel i Oslo har høyest befolkningstall?
4. Hvilken by ligger lengst sør av Stavanger og Fredrikstad?
5. Når var den endelige oppløsningen av Kalmarunionen? Slingringsmonn 10 år.
6. Hva skjedde først, Jesu fødsel eller Julius Cæsars død?
7. Hva heter kongen av Spania?
8. Hva heter arkitekten som tegnet den fremdeles uferdige kirken Sagrada Família?
9. «Mrs. Robinson, you're trying to seduce me. Aren't you?» Fra hvilken film er

dette sitatet hentet?

10. Denne skuespilleren har spilt i blant annet «My Cousin Vinny», «Goodfellas» og «Casino». Hva heter han?
11. Hva heter serien med blant andre James Gandolfini, Lorraine Brasco, Edie Falco, Michael Imperioli på rollelisten?
12. Hvem spiller hovedkarakteren Malotru i den franske spionthriller-serien «Le Bureau des Légendes»?
13. Hvilken levende legende produserte Michael Jacksons album «Off The Wall», «Thriller» og «Bad»?
14. Hva heter gitaristen i Toto, som også har spilt på album av blant andre Ozzy Osbourne, Paul McCartney, Eric Clapton og Cher?
15. Hva vil det si å følge en stamtavle ned sverdsiden?
16. Jus soli er en rettighet der man man kun

trenger å bli født på et lands territorium for å få statsborgerskap, som tidligere har vært ubegrenset i blant annet USA. Hvilket asiatisk land er det eneste som praktiserer en ubegrenset variant av dette?

17. Hva er månens middellavstand til Jorda? Slingringsmonn 30.000 km.
18. Oslo Lufthavn Fornebu åpnes, Einstein skriver til president Franklin D. Roosevelt om muligheten for å utvikle en atombombe, skuespillere Harvey Keitel og Ian McKellen blir født, Sigmund Freud dør, og John Steinbecks Vredens druer blir gitt ut. Hvilket år?
19. Hvilken av Oslos fotballklubber er den eldste?
20. Hvem stod for det eneste målet da Bayern München nylig slo Paris Saint-Germain 1–0 i Champions League-finalen i fotball for herrer?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalister i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

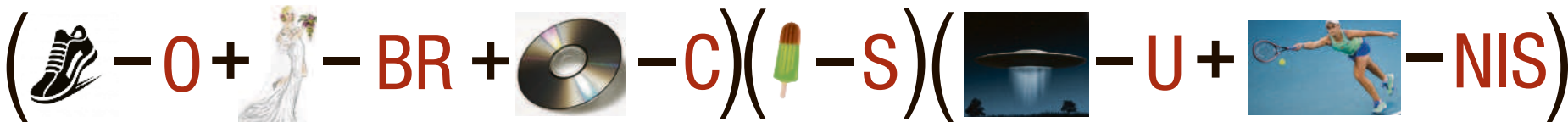
10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Trond Giske, 2. Kypros, 3. Grønland, 4. Stavanger (ca én breddegrad lengre sør), 5. 1523, 6. Julius Cæsar, 7. Felipe VI, 8. Antoni Gaudí, 9. The Graduate (Mandons-prøver), 10. Joe Pesci, 11. The Sopranos, 12. Mathieu Kassovitz, 13. Quincy Jones, 14. Steve Lukather, 15. A-følgende mannsfilmen, 16. Pakistan, 17. Ca. 380 000 km, 18. 1939, 19. Lyrn, fra 1896, 20. Kingsley Coman.

Rebus

av RebusRebus

HINT: Trond Giske enstemmig innstilt av valgkomiteen. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Sniff kokain» Det klarte BB, Kristin aka Knarne, TeeDee, Victoria Ovedie Chruickshank Langø og Pernille Wedén Wærstad, Sivert Brekke.